

Jubileumuitgave bij het 90-jarig bestaan

VOORWOORD GER KOOPMANS

Op de eerste plaats wil ik COVS Scheidsrechtersvereniging Roermond & Omgeving feliciteren met het 90-jarig jubileum. In negen decennia is uw vereniging uitgegroeid tot een niet weg te denken bastion in het Limburgse voetbal.

Ik heb veel respect voor arbiters. Het voetbalveld is een kopie van de wereld om ons heen. Iedereen is het erover eens: Een voetbalwedstrijd moet altijd onder leiding staan van een scheidsrechter. Maar om iemand te vinden die (vrijwillig) de fluit ter hand neemt om een match op sportieve wijze te laten verlopen, is niet vanzelfsprekend.

Datzelfde zie je in de samenleving. Tijd nemen en moeite doen om elkaar aan te spreken is niet vanzelfsprekend. Zeker niet in deze tijd, waarin een gebrek aan respect en toename van agressie vaker regel dan uitzondering blijken.

Daarom wil ik mijn waardering uitspreken voor u allen. Niet alleen omdat u in uw vrije tijd scheidsrechter wilt zijn, maar vooral omdat u vanuit uw vereniging jongeren bewust maakt én enthousiasmeert over het belang van het goed toepassen van spelregels.

Door uw inzet staan ook in de volgende generaties mensen op die arbiter willen worden. En daarvoor dank ik u.

Van harte proficiat.

Ger Koopmans
Gedeputeerde Sport
Provincie Limburg

provincie limburg

VOORWOORD BURGEMEESTER ROERMOND

Geacht bestuur van de COVS
Scheidsrechtersvereniging Roermond
en omstreken,

Graag maak ik gebruik van uw uitnodiging om het voorwoord te schrijven in uw jubileumboek. Het geeft mij de gelegenheid mijn grote waardering en respect uit te spreken voor alle scheidsrechters die, op vrijwillige basis, hun bijdrage leveren om het spelen van amateurvoetbalwedstrijden mogelijk te maken.

Ik realiseer mij daarbij dat dit niet altijd een eenvoudige opgave is. Uw vereniging gaat daarbij veel verder dan het ‘aanwijzen’ van scheidsrechters voor de amateurvoetbalwedstrijden en toernooien. Door ondersteuning, training, het organiseren van bijeenkomsten en bijstand bij calamiteiten zorgt de COVS er voor dat scheidsrechters hun hobby met plezier kunnen blijven uitoefenen.

De COVS heeft een belangrijke rol bij het overbrengen van de spelregels aan voetbalverenigingen. Vaak door het organiseren van spelregelavonden voor de jeugd. Al deze activiteiten maken dat de COVS onmisbaar is voor de amateurvoetbalsport in Midden Limburg.

Over het vak van ‘de scheidsrechter’ hebben 17 miljoen Nederlanders verstand wordt weleens gezegd. Het spreekwoord “de beste stuurder staan aan wal” is hierbij ook van toepassing. Het respect dat de scheidsrechters verdienen wordt regelmatig en door campagnes onder de aandacht gebracht. Ik denk daarbij aan campagnes als ‘zonder respect geen voetbal’, ‘naar een veiliger sportklimaat’ en de invoering van ‘de blauwe kaart’ in het jeugdvoetbal.

Al deze campagnes en de extra aandacht kunnen helaas niet voorkomen dat scheidsrechters persoonlijk worden geconfronteerd met onsportief gedrag in en naast het veld. Ik wil de scheidsrechters die daarmee te maken hebben gehad een extra hart onder de riem steken.

Daarnaast wil ik een oproep doen aan alle lezers van dit jubileumboek om binnen de eigen vereniging met daad en kracht de waardering voor de scheidsrechter en het daarbij behorende sportieve gedrag te stimuleren in en langs van het veld.

Ik wens u allen van harte proficiat met het 90-jarig bestaan van de COVS Scheidsrechtersvereniging Roermond en omstreken.

De burgemeester van Roermond,

Rianne Donders – de Leest.

VOORWOORD JEROEN LENAERS

Beste scheidsrechters,

Allereerst wil ik jullie van harte feliciteren met het 90-jarige jubileum van de COVS Scheidsrechtersvereniging Roermond en Omstreken. Ik vind het ontzettend mooi dat de vereniging, die een belangrijke maatschappelijke en sociale rol heeft, al zo veel jaar actief is. Ook in mijn eigen tijd als speler bij de beste vereniging van Midden-Limburg en omstreken, Brevendia Stramproy, ben ik vast scheidsrechters van jullie vereniging tegen gekomen. Mocht een van jullie mij ooit een gele kaart gegeven hebben, dan is dat bij dezen vergeven!

In de 90 jaar dat jullie vereniging bestaat, hebben zowel de samenleving als de voetbalsport diverse ontwikkelingen meegemaakt. Met 90 jaar is jullie vereniging zelfs ouder dan de Europese Unie, die pas sinds begin jaren 50 bestaat. Ook het openen van de grenzen hebben velen van jullie waarschijnlijk meegemaakt, wat zelfs merkbaar is geweest in de uitwisseling van Nederlandse en Belgische scheidsrechters een aantal jaren geleden.

Eén ding dat door de jaren heen hetzelfde is gebleven, is het feit dat voetbal als volkssport nummer één een grote verbindende kracht heeft. Scheidsrechters spelen een ontzettend belangrijke rol, zowel op als naast het veld. Zonder scheidsrechter geen voetbal. Jullie maken het immers (mede) mogelijk dat spelers en toeschouwers elke week van het spel kunnen genieten, al zien de voetballers en het publiek dat misschien niet altijd meteen in...

Tussen het allereerste WK in 1930 en het aankomende WK in 2018 is de rol van scheidsrechters wel enorm veranderd: waar de arbitrage destijds bestond uit 'slechts' de scheidsrechter en twee grensrechters, bestaat dit gezelschap tegenwoordig uit vijf of zes arbiters en kan er zelfs gebruik worden gemaakt van een videoscheidsrechter.

Bovendien heeft de scheidsrechterswereld een 'genderneutraler' karakter gekregen: ook vrouwen kunnen nu op het hoogste niveau wedstrijden van de mannen fluiten, al gebeurt dit vooralsnog alleen in Duitsland. Een dergelijke vooruitstrevende ontwikkeling kan wellicht nog als voorbeeld dienen voor de traditionele voetbalsport zelf.

Tot slot hoop ik dat jullie nog vele jaren een belangrijke rol kunnen spelen in het begeleiden van wedstrijden en het overbrengen van kennis over de spelregels aan clubs uit regio. Nogmaals gefeliciteerd en veel leesplezier gewenst!

Sportieve groeten,

Jeroen Lenaers

VOORWOORD VOORZITTER COVS

Beste sportvrienden,

Van harte gefeliciteerd met het jubileum van uw vereniging. Negentig jaar scheidsrechtersvereniging Roermond en omstreken is iets om trots op te zijn!

Al vanaf 1927 zijn scheidsrechters uit de regio Roermond welkom bij uw vereniging. Daarmee heeft uw vereniging hetzelfde geboortjaar als voetbalclub AS Roma, ondernemer Albert Heijn, voetballer Ferenc Puskas, voormalig paus Joseph Ratzinger en schrijver Harry Mulisch. Geen onaardig rijtje om tussen te staan, dacht ik zo.

En om een beetje een tijdsbeeld te schetsen: 1927 was het jaar waarin Prins Hendrik in Amsterdam de eerste steen heeft gelegd voor de bouw van het Olympisch stadion voor de Olympische Spelen een jaar later, waarin begonnen werd met de aanleg van de Afsluitdijk, het jaar waarin de eerste speelfilm met geluid vertoond werd (*The Jazz Singer*) en in 1927 werd in de Sovjetunie Trotski uit de communistische partij gezet, waardoor Stalin de macht in handen kon krijgen.

En dus het jaar waarin in Roermond enkele enthousiastelingen een scheidsrechtersvereniging oprichtten. Sindsdien zijn in uw regio de belangen van de scheidsrechters behartigd, konden scheidsrechters elkaar ontmoeten, van elkaar leren en zich blijven ontwikkelen.

Negentig jaar later zijn dat nog steeds de belangrijkste redenen waarom uw vereniging bestaat. De tijden zijn veranderd, maar de uitgangspunten van uw scheidsrechtersvereniging zijn hetzelfde gebleven.

Dat is vooral te danken aan de inzet van vele vrijwilligers. Zonder deze mensen heeft een vereniging geen bestaansrecht. Ik sta daarom in dit voorwoord graag stil bij alle mensen die vele uren steken en gestoken hebben in het draaiend houden van uw vereniging. Zij verdienen een grote pluim.

Ik spreek de wens uit dat ook in de jaren die volgen uw vereniging een fijne thuishaven kan zijn voor de (voormalige) scheidsrechters in uw regio en dat we binnen de COVS gezamenlijk blijven optrekken voor de belangenbehartiging van deze scheidsrechters.

Tenslotte wens ik u een heel mooi jubileumfeest toe. Op naar de honderd jaar!

Pol Hinke

Voorzitter COVS Nederland

**ONZE
SCHEIDSRECHTERS
ALS
VOETBALLERS**

Het team uit 1970

Eind jaren
zeventig

Team 1983,
Goed voor de
zesde plaats bij
Nederlands
Kampioenschap

TERUGBLIK SCHEIDSRECHTERSVERENIGING ROERMOND E.O. 2002 -2017

In deze feestgids bij gelegenheid van het 90 jarig jubileum van de Scheidsrechtersvereniging Roermond e.o. past uiteraard ook een terugblik op de geschiedenis. Dat zou een terugblik zijn over 90 jaren dus vanaf 1927, en zodoende een wel erg lijvige jubileumgids opleveren. Wij willen ons in deze uitgave daarom concentreren op het gebeuren vanaf begin deze eeuw tot heden.

Maar voor de geïnteresseerden onder ons, die zich nog eens willen onderdompelen in de historie van onze vereniging, verwijzen wij naar onze jubileumgidsen 1927-1987 en 1927-2002. In de uitgave 1927-1987 geeft toenmalig secretaris Ton Hillen een mooie uiteenzetting van 60 jaar Scheidsrechtersvereniging Roermond en hoe het enkele dagen voor 28 november 1927 begon met een reis naar het zuiden van de heren Sefke van Hove, Karel Sevenich en Piet Straus.

In de uitgave 1927-2002 geeft toenmalig voorzitter Mia Triepels een liefst 14 pagina's lange samenvatting onder de kop "Uit de rijke historie van Scheidsrechtersvereniging Roermond e.o.". U kunt beide jubileumgidsen, dus 1927-1987 en 1927-2002 integraal terug vinden, downloaden en lezen op onze site www.svroermond.nl/archief/. De thans voor u liggende jubileumgids 1927-2017 zal binnen enkele dagen ook online geplaatst worden.

Maar toch nog even terug zien op een aantal prestatieve hoogtepunten van voor 2002. Ton Hillen verwoordt het heel mooi in de jubileumgids 2002: "bij de scheidsrechtersvereniging Roermond staat het begeleiden van scheidsrechters hoog in het vaandel. Mede daardoor heeft onze vereniging arbitrale kanjers opgeleverd. Frans Hugens en Frans Houben hebben hun capaciteiten bij internationale wedstrijden kunnen tonen, terwijl momenteel (in 2002) Chantal Clermonts en Eugène Theelen actief zijn op internationaal niveau, beiden als assistent-scheidsrechter". Daar aan toegevoegd mag worden, dat Ton zelf als assistent scheidsrechter actief was in het nationale voetbal walhalla. Inderdaad, al in een schrijven van september 1967 repte onze latere erevoorzitter Sjeng van Helden over het begeleiden van een aantal jonge scheidsrechters door een aantal van onze beste rapporteurs.

Begin tachtiger jaren floten liefst zeven scheidsrechters van onze vereniging in de top, dus groep 1, van het amateurvoetbal. Dat waren Harrie Derckx, Math Kuijpers, Jan Bogie, Ton Hillen, Piet Stiphout, Sjra Hulsbosch en Frans Houben. Ook John Koolen, Harrie Allers, Marcel van der Linden en Pierre van de Rieth bereikten in de tachtiger jaren groep 1.

Foto bij het artikel
"Erkenning voor Harrie
Allers"

● Harrie Allers volgt geconcentreerd het spel. Foto: PAUL KUIT

Begin van deze eeuw krijgt onze vereniging slag op slag te verwerken. Een regelrechte mokerslag is het overlijden van Herman Teeuwen in oktober 2000, die overlijdt kort na een medisch falen tijdens een door hem gefloten wedstrijd. Onze overlijdensannonce van Hermans overlijden kent de indrukwekkende tekst: "bij de uitoefening van zijn grootste hobby werd Herman Teeuwen, voordat hij het laatste fluitsignaal kon geven, teruggefloten. Ons bestuurslid, redactielid, trainer en collega laat een grote leegte na".

In OP de STIP van november 2000 schrijft Frans Houben een heel mooi gedicht, in Rowwen Heze stijl eindigende met "eine gooe miens laeftj altied".

Binnen onze vereniging wordt de Herman Teeuwen Award ingesteld. Tijdens het jubileumfeest 1927-2002 op 22 november 2002 wordt deze Award voor de eerste en tot dusver enige keer uitgereikt en wel aan Lei Knoben voor diens enorme inzet en staat van dienst.

Op de foto Lei achter een glas spa blauw.

Op 28 maart 2001 overlijdt ons erelid Frans Houben, 54 jaar jong, na een slopende ziekte.

In de jaren 1979 tot 1991 was Frans onze voorzitter. Frans was ook op de groene velden een boegbeeld van onze vereniging. Op 31 mei 1986 promoveert Frans naar het Betaald Voetbal, twee jaar later bereikt hij zelfs de FIFA lijst. Wie herinnert zich niet de wedstrijd Schotland – Argentinië (met Diego Maradona) onder leiding van Frans. En evenzeer niet de clash tussen Frans en Jan Wouters bij de wedstrijd PSV - Ajax.

Bij gelegenheid van het 75 jarig bestaansfeest in 2002 organiseerden wij in De Oolderhof te Herten de Nederlandse spelregelkampioenschappen. Het programmaboekje laat een indrukwekkende dagindeling zien beginnende met de aankomst medewerkers tussen 08.00 en 10.00 uur in de ochtend tot de afsluiting met een dinerbuffet tussen 19.00 en 20.30 in de avond. Juryleden waren Wim Geelen, Nico Slavenburg, Koos Aben, Jos Heutink en Wino Henssen. Het organisatiecomité bestond onder meer uit onze leden uit Bart Bösch, Jos Tobben, Peter Smeets, Hans Suntjens, Huub Lemmens, Mia Triepels en Huub Claessen.

In de jaren 1985 tot en met 2008 kwam binnen onze vereniging gemiddeld 4 maal per jaar het clubblad OP de STIP uit. De 1e jaargang 1e editie dateert van april 1985. Redactieleden waren Bart Bösch, Marcel van der Linden, Gerrit Neeten en Ger Peeters.

De 1^e editie kent een diepte interview van Gerrit Neeten en Bart Böschen met onze groep 1 man Math Kuijpers. Vrij kort nadien treedt Mia Triepels toe tot de redactie, en zij blijft tot het einde van OP de STIP in 2008 de drijvende kracht, met hulp van een redactie in toch wel vaak wisselende samenstellingen. Tijdens de jubileum feestvergadering op 22 november 2002 wordt Ton Hillen voor zijn enorme staat van dienst, onder meer 22 jaar secretaris, benoemd tot erelid van onze vereniging.

Tijdens deze vergadering worden de eerste exemplaren van de jubileumuitgave 1927-2002 uitgereikt. De eindsamenstelling en uitwerking daarvan is van de hand van Mia Triepels. Tijdens deze vergadering worden onze overleden leden Frans Houben, Herman Teeuwen, Hein Hendrix, Jef Crijns, Ben Wolters en Ton Bierbaum herdacht.

Jan Schreurs treedt toe tot het bestuur, dat zodoende bestaat uit Mia Triepels (voorzitter), Huub Claessen (secretaris/penningmeester), Bart Böschen, Jos Tobben en Jan Schreurs. Eind 2002 telt onze vereniging 50 leden, in 1980 waren dat er nog 100.

Ons clublokaal is en blijft Aad Remunj vlakbij Kapel in 't Zand.

In 2003 wordt Huub Lemmens gekozen als bestuurslid. Hij volgt de naar Engeland verhuisde Bart Böschen op. Onze wekelijkse trainingsavond bij SVC Roermond is tijdelijk verkast naar de dinsdagavond, maar omdat dit niet het gewenste voordeel oplevert, zijn we weer terug op de vertrouwde donderdagavond.

Voorzitter Mia maakt begin 2003 kenbaar, dat dit haar laatste jaar als voorzitter zal zijn. Na 10 jaar is het mooi geweest. Maar zij voegt er gelukkig meteen aan toe, dat ze zich niet helemaal zal terug trekken. In februari 2004 schrijft zij in de uitnodiging voor de algemene jaarvergadering als volgt: "dinsdag 2 maart 2004 is mijn laatste jaarvergadering als voorzitter. Ik zou het fijn vinden om daar zo veel mogelijk leden te mogen verwelkomen".

De voorzittershamer wordt overgenomen door Jan Schreurs. Het bestuur bestaat nadien uit Jan Schreurs, Huub Claessen, Jos Tobben (vicevoorzitter), Mia Triepels en Huub Lemmens.

Mia voegt dus de daad bij het woord, ze trekt zich niet helemaal terug. In haar artikel in Op de Stip onder de kop "van uw oud-voorzitter" schrijft zij onder meer: "mensen hebben minder tijd tot hun vrije beschikking, ook hier eist de 24 uurs economie haar tol. De bereidheid om in die vrije tijd voor anderen iets te betekenen, neemt af. Bij steeds meer activiteiten zijn steeds minder mensen aanwezig. Men vraagt zich alleen nog af: wat levert het mij op?"

Tot zover deze toch wel noodkreet (13 jaar geleden) van onze oud-voorzitter. En zij vervolgt: "uw medewerking is en blijft noodzakelijk om onze vereniging in stand te houden. Met uw goedvinden blijf ik deel uitmaken van het Bestuur".

Op 23 februari 2004 overlijdt onze erevoorzitter Sjeng van Helden op 87-jarige leeftijd. Hij was vanaf 1949 lid van onze vereniging. Toen hij in 1961 het secretariaat neerlegde, werd hij benoemd tot erelid. Van 1962 tot 1973 was hij voorzitter. Bij zijn afscheid in 1973 als voorzitter werd hij benoemd tot erevoorzitter.

In de vergadering van 14 november 1977 werd hij gehuldigd wegens zijn ruim! 25 jarig lidmaatschap. Naast zijn verdiensten voor de vereniging werd hij geroemd als onvermoeibaar commissielid, docent en "noem maar op". Als kleine stoffelijke waardering werd hem een nieuw scheerapparaat (!) aangeboden.

Vermeldenswaard is dat in 2003 liefst drie ereleden Sjeng van Helden, Jos Schmeits en Sjeng Schmitz nagenoeg gelijktijdig van hun eigen vertrouwde woonomgeving naar een verzorgingshuis verhuisden. Laten we het maar toeval noemen.

Sjeng krijgt een onderscheiding opgespeld door Jo Smits, secretaris COVS-district Zuid 2.
Herman Teeuwen is aandachtig toeschouwer.

Op 23 november 2004 wordt Eugène Theelen voor de laatste keer aangesteld als assistent scheidsrechter, bij de Champions League topper Chelsea – Paris Saint Germain. Scheidsrechter was René Temmink. Bij Chelsea speelden Arjan Robben en Mateo Kezman. Eugène werd na de wedstrijd en de dag daarna uitgeluid met bloemen, presentjes, een cd en een bronzen fluit met inscriptie. Chapeau voor Eugène voor een imposante carrière op de groene velden en het zijn van een groot representant van de Scheidsrechtervereniging Roermond.

Jan Bogie is in 2004 liefst 40 jaar lid van onze vereniging. Tijdens de bijeenkomst op 14 december 2004 wordt Jan feestelijk gehuldigd. Ook Jan mag terug kijken op een imposante carrière. Hij floot in de landelijk top van het amateurvoetbal. Hij is recordhouder aantal malen geslaagde conditietest (in 2004 al 35 maal), en zijn naam prijkt talloze malen op de wisselbeker van onze spelregel clubkampioenschappen. Jan floot liefst 3 bekerfinales in Zuid 2. Een van zijn hoogtepunten was de wedstrijd om het landskampioenschap RCH Heemstede – HSC Haaksbergen. Elders in deze gids lezen we meer over Jan.

De huldiging van Jan vond niet plaats in Aad Remunj, maar voor het eerst in het clubgebouw van Ready aan de Jagerstraat te Roermond. Wij willen neutraal blijven, hetgeen inhoudt, wel trainen bij SVC maar geen activiteiten in hun kantine.

De wekelijkse trainingen werden al in 2004 voor een gedeelte van Huub en Mia overgenomen door Jacques Schoonens. Jacques is echt een trainer die de zweep er over gooit. Het is menigmaal zwaar afzien op de trainingen, maar dat is toch de bedoeling? De trainingsstof wordt zagezegd meer toegesneden op het bewegen van de scheidsrechter tijdens de wedstrijd. In het jaarverslag 2005 lezen we: “een vaste zij het te kleine groep volgt de trainingen..... hoe lang nog?” Jacques, Mia en Huub blijven onverstoord hun noeste trainerswerk verzorgen.

Eind 2004 kenden wij 48 leden. In 2005 daalde dit bestand nog iets.

In 2005 is ons erelid Jos Schmeits 40 jaar lid van onze vereniging. Uit handen van onze vicevoorzitter ontvangt Jos het wandbord als aandenken. In de zeventiger jaren was Jos 6 jaar lang onze voorzitter. Voor het eerst na te lange tijd heeft onze vereniging weer een scheidsrechter op het hoogste amateurniveau, dus groep 1. John Maas weet deze ranking te bereiken.

Ook Jos Tobben promoveert 2008 deze mijlpaal naar het hoogste niveau.

Vlak voor het nieuwe seizoen begint, wordt Jos getroffen door een beroerte. Gelukkig zal hij hier helemaal van herstellen, maar het betekent wel het einde van zijn scheidsrechtersloopbaan.

80% van ons ledenbestand is inmiddels via de email bereikbaar. Het Bestuur gaat onderzoeken in hoeverre dit medium Op de STIP gaat vervangen. Voor de goede lezer: OP de STIP nadert zijn einde.

Een doordenkertje : eveneens in 2005 kondigt het Bestuur aan om het plaatsen van advertenties bij overlijden af te schaffen, omdat de overlijdens advertentiekosten behoorlijk gaan oplopen. Ons kennelijk vergrijsde ledenbestand loopt verder terug. Per 31 december 2006 hebben we nog 43 leden. Onze ereleden dan zijn Huub Boots, Ton Hillen, Jos Schmeits en Sjeng Schmitz.

Constante factor is onze verenging is de bestuurssamenstelling, nog immer gevormd door Jan Schreurs, Jos Tobben, Huub Claessen, Mia Triepels en Huub Lemmens.

Op de jaarvergadering van 7 maart 2006 werden “KNVB gouden scheidsrechters” opgespeld aan onze leden Koos Beurskens, Huub Claessen, Wiel Dirks, Thei Franssen, Piet Knobens, Nico Landzaat, Huub Lemmens, Wim Ramakers en Mia Triepels.

Vanaf september hebben we SVC2000 bereid gevonden om hun vergaderruimte ter beschikking te stellen voor onze bijeenkomsten. Triest is toch de melding dat door de geringe belangstelling, Sint en zijn Pieten, niet hun opwachting maakten voor onze kinderen en kleinkinderen.

In betere tijden bracht
Sinterklaas onze (klein)kinderen
elk jaar een bezoek.

Links ziet u de Sint
bij De Sjmeed in Herkenbosch

Sinterklaas maakt zijn opwachting
in de kantine van SVC2000
(foto rechts)
Als u goed kijkt, kunt u nog
vier (zwarte) Pieten tellen

In dat rijtje minder positieve berichten past ook dat het kommer en kwel is betreffende de inschrijving voor het veldvoetbaltoernooi. Een evaluatie is kennelijk dringend aan de orde. En ook ons spelregelteam past in die mineur. Kort voor de kampioenschappen moesten wij afzeggen. Jan Bogie loopt in 2006 zijn 37^e coopertest/shuttle run test. Jan dieselt maar door, nog geen roest te bekennen.

Op de jaarvergadering van 13 maart 2007 wordt Ton Hillen in het zonnetje gezet in verband met zijn 40 jarig lidmaatschap. Het zou, aldus de secretaris, te ver voeren, om de hele staat van dienst van Ton door te lopen. Klopt, kijkt u maar deze en de twee voorgaande jubileumuitgaves er op na. Als er iemand een nadrukkelijk positief stempel op onze vereniging heeft gedrukt, dan is het Ton wel. Chapeau !.

Een minder prettig bericht bereikte ons eind maart 2007. Onze voorzitter Jan Schreurs wordt na een hersenbloeding opgenomen in het ziekenhuis. Jan begint aan een langdurige revalidatie. Vicevoorzitter Jos Tobben neemt de honneurs waar en volgt Jan later op als voorzitter.

Maar ja, sommige dingen gaan ook gewoon verder. Jan Bogie wordt voor de tigste keer spelregelkampioen. Jan krijgt er geen genoeg van.

Jos Tobben en Huub Claessen bij het 80-jarig bestaansfeest in 2007

Een jaar later is ook Jos Tobben genoodzaakt zijn functie als voorzitter neer te leggen. Je mag het misschien niet zeggen of schrijven, maar er kleeft even geen medisch geluk aan de voorzittershamer.

In december 2008 verschijnt OP de STIP, 25^e jaargang nummer 1, het allerlaatste nummer. Bij gelegenheid van de aanstaande jaarwisseling 2008/2009 schrijft onze voorzitter Jos Tobben over de ingetreden economische turbulentie, maar onze vereniging mag in 2009 een mooi jaar tegemoet zien. Met als hoogtepunt het organiseren van het district veldvoetbal-toernooi.

En triest moment: OP de STIP wordt ingehaald door de email en websites in het immer verder oprukkende digitale tijdperk. Het is niet anders. Snik, snik we schrijven 2008. Maar goed, OP de STIP wordt vervangen door de email en er wordt hard gewerkt aan onze site www.svroermond.nl In het rijtje snik snik hoort ook de mededeling van Thei Nijssen, dat hij stopt als grensrechter in de hoofdklassen.

Een van de laatste der mohikanen of mastodonten uit de zeventiger en tachtiger jaren neemt, in ieder geval actief, afscheid. Thei blijft nadien actief als clustercoach, begeleider van assistenten in de hoofdklasse en als rapporteur op het hoogste niveau bij de amateurs.

In 2009 wordt de voorzittershamer overgenomen door John van den Groenendal. Tijdens de jaarvergadering van 15 maart 2011 (we maken een sprongetje) worden Mart en Mia Triepels in de schijnwerpers gezet bij gelegenheid van hun beider 25 jarig jubileum.

Waar de een is, is meestal ook de ander, althans dat is vaak het geval. Beiden zijn late roepingen en werden op hun 40^e resp. 41^e lid van de SV Roermond e.o. Omdat voorzitter John pas 2,5 jaar lid is, werd in samenwerking met de secretaris een laudatio opgesteld, teneinde een goed beeld te krijgen van de beide jubilarissen. Onderstaand nemen wij voor dit uitzonderlijke duo de volledige passage uit de betreffende notulen over.

Mia en Mart zijn door hun connecties wel bekend in het hele land. In 1990 floot Mart zijn laatste wedstrijd Baarlo – Heythuysen en als wij de krant mogen geloven was hij de beste man van het veld. Een goede zet om op je hoogtepunt te stoppen.

Als chauffeur van Eugène Theelen kwam Mart zo'n beetje in alle stadions van Nederland en dat heeft op hem als ook op anderen indruk gemaakt. Naast het voetbal is de 'wiener' (lees accordeon) de grote passie en treedt hij regelmatig op als duo met zijn 'partner' Mia, terwijl echtgenote Mia als supporter en als toeschouwer aanwezig is.

Het was dan ook niet verwonderlijk dat Mart, na zijn hartoperatie als eerste controleerde of zijn vingers nog wel goed functioneerden. Inmiddels is Mart aansteller vriendschappelijke wedstrijden, rapporteur, netwerker en vooral ook praktijkbegeleider, dit ook onder meer met Jos Tobben, die helaas vanavond niet aanwezig is.

Een goede zaak is dat de werkzaamheden die Mart alsook Mia verrichten, apart en gescheiden van elkaar uitgeoefend worden. Daarom gaat het goed. In elk geval zijn wij blij dat ook hij weer in een goede gezondheid verkeert en ook voor hem het wandbord namens de groep Roermond. U zult begrijpen dat, gelet op de bronnen die zowel Mia alsook Mart hebben, de organisatie van dit alles, zonder dat ze er weet van hadden, niet eenvoudig was.

Dan Mia, een bijzonder kind, een bijzondere vrouw, die zich al die 25 jaar in een mannen voetbal c.q. mannen scheidsrechterswereld manifesteert en zich ook laat gelden. Dit is zoals u wel bekend niet onopgemerkt voorbij gegaan. Als leuke anekdote mogen wij vermelden dat men in het begin van haar scheidsrechtersloopbaan soms vroeg naar de scheidsrechter, niet wetende dat Mia al keurig in het sportpark haar opwachting maakte.

Naast het scheidsrechteren is ze spelregelkenner, spelregeldocent, bestuurslid, website beheerder, voorzitter COVS Zuid II en vooral ook trainer. Haar toezegging om te stoppen als trainer als de schoenen waren versleten is gelukkig niet waargemaakt. Wij als groep zijn in elk geval blij met Mia, nu 25 jaar lid, en plukken de vruchten van haar kwaliteiten en de connecties die zich overal heeft. Niet te geloven dat Mia en ook Mart, als voetbalfanaten, ook nog een gezin vormen met kinderen, kleinkinderen en alles wat daarbij hoort. Vandaar dat wij maar niet verklappen dat Mia in haar vrije tijd ook nog op pianoles zit. Net als Mart ontvangt Mia een wandbord, zodat ze dit elk apart een plekje kunnen geven.

Onder applaus krijgt Mia van Peter Ekers en Mart van Bram Witsiers namens het districtsbestuur het speldje. Mia wordt door John verzocht te blijven staan en geeft het woord aan Piet Hanen, die spreekt namens de COVS Nederland. Piet dankt de voorzitter dat hij een woordje mag spreken, maar moet toegeven dat hem het gras voor de voeten is weggemaaid, om niet te zeggen de hele akker is omgeploegd!

Naast het feit dat Mia in aanmerking komt voor de zilveren speld werd al gauw duidelijk dat als je maar lang genoeg blijft zitten het volgende er aan komt. Omdat de jaren in het districtsbestuur qua normering dubbel tellen, kwamen wij al snel uit op waarden die een aanvraag voor de gouden speld mogelijk maakten.

In een record tempo werd het verzoek hiervoor door het districtsbestuur en de landelijke COVS afgehandeld en het resultaat is dat Piet de gouden speld mag uitreiken namens COVS Nederland. Aan Mart de eer om Mia de gouden speld op te spelden, waarna John namens de vereniging een bloemetje overhandigt.

Mia bedankt op haar beurt iedereen die dit mogelijk gemaakt heeft en vindt het een hele eer. Zij wil graag de speld opdragen aan Mart zonder wie dit alles niet mogelijk geweest was. Tot zover Mart en Mia.

Tijdens de jaarvergadering van 20 maart 2012 worden Huub Lemmens en Theo Nijssen gehuldigd voor hun respectievelijk 30- en 40-jarig lidmaatschap. Zij ontvangen de bijbehorende COVS-speld. Huub Claessen, Johan Hodzelmans en Mia Triepels worden herkozen als bestuurslid.

Op 1 juli 2012 meldt ene Peter Berben uit Beegden zich aan als “nieuw” lid. Peter heeft een aantal jaren in Zuid Limburg gewoond en keert weer terug naar de regio van zijn roots. In 1980 werd hij al eens lid; op dat moment het honderdste lid van onze vereniging. We gaan meer van hem horen.

De traditionele winterwandeling is op de voorbije pagina's onderbelicht gebleven. We gaan daar verandering in brengen. Op 20 januari 2013 voert de wandeling van de kantine EMS naar de natuurgebieden De Driestruik en De Breidberg in de omgeving Melick en Herkenbosch. Afsluiting met heerlijke erwtensoep, wel op zijn plaats na een temperatuur diep onder nul en een straffe oostenwind. Tijdens de jaarvergadering van 12 maart 2013 werd afscheid genomen van liefst drie bestuursleden, waaronder de voorzitter. Jan Schreurs was bestuurslid sinds 2002 en was voorzitter van 1 maart 2004 tot 26 februari 2008. Huub Lemmens was bestuurslid vanaf 11 maart 2003, en John van de Groenendal, bestuurslid en voorzitter vanaf 3 maart 2009. Voor alle drie was hun gezondheid reden om te stoppen. Ger Vossen wordt onderscheiden met zijn 40 jarig jubileum.

Op zondag 24 maart 2013 een toch wel historisch moment. Huub Claessen, scheidsrechter vanaf maart 1977, fluit met RKSVD 1 – SNA 1 zijn 1200^e officiële wedstrijd voor de KNVB. Bestuurslid Wil Franssen overhandigde voor de aftrap namens SV Roermond, de bloemen.

Toeval of niet?

Ons lid Peter Smeets is assistent bij de gasten uit Montfort.

Tijdens een algemene ledenvergadering op 14 juni 2013 wordt Jan Dwarswaard gekozen als bestuurslid. Wil Franssen wordt onze nieuwe voorzitter als opvolger van John van den Groenendal.

Triest nieuws op 5 augustus 2013 met het bericht dat Gerrit Neeten, lid van 1968 tot 2011 op 69-jarige leeftijd is overleden. Jarenlang was hij redactielid van OP de STIP en zorgde van de productie hiervan via zijn werkgever Océ. Gerrit sloot zijn carrière af als grensrechter in de hoofdklasse. Onze toppers in groep 1 hadden Gerrit heel graag bij zich als grensrechter. Bij onze trainingen op de Beegderhei in de tachtiger jaren vormde hij een onafscheidelijk koppeltje met Jef Crijns.

Op 1 september 2013 wordt Mike Theelen lid. Hij was voorheen lid in Boxmeer. We gaan meer van hem horen. Ons erelid Huub Boots bereikt een mega mijlpaal, liefst 55 jaar lidmaatschap. Laat even tot u doordringen: in 1957 werd Huub lid van onze vereniging.

In 2014 wederom een historische mijlpaal. Tijdens een ingelaste algemene ledenvergadering wordt Jan Bogie in het zonnetje gezet wegens zijn 50-jarig lidmaatschap. Rob van 't Klooster is al 25 jaar een trouw lid. Mike Theelen, precies één jaar lid, wordt gekozen tot bestuurslid.

Daar is ie weer: de winterwandeling ! Op 27 december 2014 voert hij ons vanaf herberg De Bongerd in Beesel, langs het huurvaarderspad langs de Maas. In de oudheid vervoerden de huurvaarders het hout vanaf de Ardennen met vloten richting Rotterdam. Het was deze dag beestenweer, veel natte sneeuw en een gure wind langs de Maas. We voelden mee met de huurvaarders.

Lopen langs de Maas

Tijdens de jaarvergadering op 3 maart 2015 nemen we afscheid van ons bestuurslid Huub Claessen, lid vanaf 1977, secretaris vanaf 1996 en penningmeester vanaf 1998. Als blijk van hoge waardering wordt Huub benoemd tot erelid.

De open gevallen plaats binnen het Bestuur wordt ingenomen door Ton Vrenken.

Wil Fransen wordt secretaris-penningmeester, en jawel hoor: Mike Theelen (1,5 jaar lid) stoot door naar de voorzittersfunctie. Wat goed is, komt snel?

De aanstellingen voor de vriendschappelijke wedstrijden veldvoetbal komt in handen van Wil Fransen. Liefst gedurende de lange periode van 21 jaar, dus al vanaf 1993 was deze moeilijke klus toevertrouwd aan Mart Triepels. De aanstellingen voor oefenwedstrijden en mini toernooien zaalvoetbal zijn nog steeds toevertrouwd aan Piet Knobben.

Bij de assistenten heeft Roermond weer een nieuw talent: Bart Grosveld betreedt de velden van het betaald voetbal. Een blessure, opgelopen tijdens een wedstrijd Feijenoord-Roda in Rotterdam kent een lange geschiedenis van revalidatie en zal er uiteindelijk in 2013 toe leiden dat het Betaalde Voetbal er niet meer in zit. Momenteel assisteert Bart op het hoogste amateurniveau en in JPN. Ook is hij actief als coach bij jonge talentvolle assistenten.

Op 27 maart 2015 moeten we afscheid nemen van ons erelid Jos Schmeits (72) , onze voorzitter van 1973 tot 1979.

Koninklijk nieuws in april 2015. Liefst drie van onze leden van onze vereniging, ontvangen namens koning Willem Alexander een koninklijke onderscheiding. Deze eer valt ten deel aan Mart en Mia Triepels en aan Huub Claessen. Voor alle drie zal Willem Alexander hun zeer grote verdiensten voor de scheidsrechterswereld in de breedste zin, zwaar hebben laten wegen. Goede kijk die Willem.

Reeds veel anderen onder onze leden gingen hen voor; scheidsrechters maken zich op vele manieren verdienstelijk voor de maatschappij. Ook hun viel al eerder deze hoge koninklijke eer te beurt. In 1999 werden al twee leden tegelijk, toen door koningin Beatrix, benoemd tot lid in de orde van Oranje-Nassau. Het blijft uitzonderlijk, dat op dezelfde Koningsdag drie leden van onze vereniging worden onderscheiden.

De winterwandeling op 19 december 2015 voert ons vanaf huize Andre en Mathilde Pennings in Jabeek, over smalle paadjes, langs de Rode Beek en door holle wegen. Na afloop worden wij ten huize van de Pennings onthaald op een op een door hun zelf bereide maaltijd. Brood met zalm vooraf, twee soepen, vlees-, aardappel-, groente- en saladeschotels, voortreffelijk en alles hausgemacht. Tijdens de jaarvergadering in maart 2016 treedt Ton Vrenken al weer af als bestuurslid. Zijn plaats wordt overgenomen door Bernard Schenk.

Eind 2016 bereikt de leden het nieuws dat ons toch nog vers bakken voorzitter Mike Theelen er plots en overnacht mee stopt. Toch iets te snel ?!! Tot de jaarvergadering 2017 neemt Mia de honneurs waar.

Om bij de winterwandeling te blijven. Op 29 december 2016 voert die ons vanaf de kantine van FC Maasgouw door en om Thorn. Organisatie ligt bij Huub en Antoinette Lemmens en Ger en Marian Peeters. Wafels en cake vooraf, de beide soepen en het ijs toe, alles hausgemacht. De stampotten worden ingevlogen. In de historische kern van Thorn worden wij vergezeld door VVV gids Jacq Stakenborg. Ons oud-lid Jacq is al scheidsrechter vanaf 1961, tel uit dus 56 jaar. In april 2018 bereikt hij de voor een actieve scheidsrechter memorabele leeftijd van 80 jaar. Nog steeds fluit hij in de zaal, op zaterdag junioren en op zondag standaard teams.

In deze jubileum terugblik de laatste jaarvergadering en wel op 21 maart 2017. We verwelkomen twee nieuwe super jonge leden, Kaj Jansen uit Swalmen en Robin Swart uit Herten. De vergrijzing wordt een halt toegeroepen en ons gemiddelde leeftijd zakt plots als een baksteen.

En, we hadden het al aangekondigd we horen nog meer van hem ! Peter Berben, ooit ons 100^e lid, wordt unaniem gekozen tot voorzitter. Met Peter staat er een man met veel bestuurservaring. Al bij zijn verkiezingscampagne tijdens onze winterwandeling in Thorn heeft Peter de verjonging van ons ledenbestand als belangrijkste target aangekondigd.

En de daad wordt bij het woord gevoegd. Naast Kaj en Robin wordt ook Willem Ploegstra (15) lid en gaat Danny van Riet (15) uit Posterholt ons ledenbestand versterken. Desondanks moeten we ons ledenbestand op het einde van dit jubileumjaar afsluiten met slechts 35 leden, waaronder 3 ereleden.

Laten we positief zijn, dit jubileumjaar is de lijn naar nieuwe en groene groei van ons ledenbestand ingezet. In deze jubileumgids zullen wij een separate en uitgebreide bijdrage opnemen over deze nieuwe leden, Kaj, Robin, Willem en Danny.

We willen afsluiten.....

We hebben hiervoor de volgens ons meest tot de verbeelding sprekende gebeurtenissen van vooral de laatste 15 jaar nog eens de revue laten passeren. Het is ons onmogelijk om daarbij volledig te zijn. Denk maar aan de vele ledenmutaties, denk aan nog meer jubilea, de vele promoties en misschien een enkele degradatie, de spelregelkampioenschappen, maar denk ook aan veel lief, maar helaas ook veel leed in de privésfeer.

Jef Crijns zei ooit op de van hem bekende Maastrichtse zangerige toon, we vertalen naar het Nederlands: "Jong, het allerbelangrijkste is je gezin, dan komt een hele tijd niets, dan komt je werk, en dan weer een hele tijd niets, en dan komt ergens je hobby". Een mooiere wijsheid en oproep om je hobby ook te relativieren, moet nog uitgesproken worden.

Wij hopen dat, als u deze bijdrage lekker onderuitgezakt in uw luie stoel leest, af en toe een glimlach de bovenhand zal hebben.

Op naar ons eeuwfeest

De leden van het bestuur en organisatie jubileum
Achterste rij de bestuursleden: Bernard Schenk, Johan Hodzelmans, Mia Triepels,
Peter Berben (voorzitter) Wil Fransen (secretaris/penningmeester)
Voorste rij de medewerkers: Jeroen Rosbender, Ger Peeters, Huub Claessen.

ACTIVITEITEN 2017

Op een mooie zomeravond was onze fotograaf onverwacht op het trainingsveld bij SVC2000.

Zoals u op de foto kunt zien, is de trainingsgroep qua leeftijd een zeer heterogene groep.

Hier blijkt hoe goed jong en oud samengaan in onze vereniging.

Het spelregelteam behaalde dit jaar de tweede plaats bij het Districtskampioenschap voor COVS-teams.

Op 2 oktober organiseerden we voor het eerst een spelregelactiviteit "nieuwe stijl" voor de jeugd. Onderling overleggen mag en er wordt gespeeld met tweetallen. De activiteit diende als oefening voor de wedstrijd op 15 december.

ERELEDEN

1959:	Sjeng Schmitz, erelid bij afscheid als penningmeester († 8 juni 2008)
7 sept 1959:	Frans Hugens († 2-9-1978)
7 sept 1959	Ed Gielens, (oud hoofdbestuurslid van de COVS)
22 juli 1963	Paulus Teeuwen († 20-10-1971)
22 juli 1963	Harrie Korsten, bij zijn afscheid als voorzitter († 2-3-1975)
28 okt. 1967	Oprichter Piet Straus, bij feestavond 40-jarig bestaan. († 25-11-1985)
19 feb. 1979	Jos Schmeits, bij zijn afscheid als voorzitter († overleden op 27-03-2015)
25 feb. 1980	Theo Bams, bij zijn afscheid als penningmeester († 19 november 2013)
19 feb. 1991	Frans Houben, bij zijn aftreden als voorzitter († 28 maart 2001)
21 feb. 1995	Huub Boots, na zijn afscheid als voorzitter in 1994
22 nov. 2002	Ton Hillen, voor zijn vele verdiensten, bij het 75-jarig jubileum
4 mrt 2015	Huub Claessen, bij zijn afscheid als secretaris/penningmeester

Ere-voorzitter:

15 okt. 1973	Sjeng Van Helden, benoemd tot erevoorzitter († 23 februari 2004)
--------------	--

JUBILARISSEN IN 2017

Onze jubilarissen

(v.l.n.r.) Peter Vrenken (25 jaar lid) Huub Claessen (40 jaar lid) Ton Hillen (50 jaar lid)
Harrie Allers (50 jaar lid) en Ger Peeters (40 jaar lid).
Op de foto ontbreken Huub Boots (60 jaar lid) en Piet Knobben (40 jaar lid).

WIL FRANSEN

Ter gelegenheid van 90 jaar SV. Roermond e.o.

Ik ben momenteel 61 jaar. Ik zou, op 1 uitzondering na, alles in mijn huidige leven exact hetzelfde doen. Tevreden mens dus. Eén ding zou ik met de wetenschap van nu anders hebben gedaan. Te weten eerder, dan op mijn 55ste jaar, de SR-cursus volgen en lid worden van een SV.

Na mijn periode als prestatie voetballer ben ik te lang bij de veteranen blijven spelen. Niet trainen. De 3e helft na de wedstrijd was het belangrijkste. De SV. betekende voor mij een tweede voetballeven. Wekelijks trainen en op de zondag om half drie weer op een hoofdveld staan. Welke vereniging maakt niet uit. De uitdaging om een wedstrijd goed te laten verlopen is prachtig.

De kriebels voor een wedstrijd, net zoals in de periode dat jezelf voetbalde, de belangstelling van het publiek en de prestatiedrang van spelers en begeleiders om je heen. Eén groot verschil met vroeger. Mijn echtgenote komt nooit kijken als ik de SR ben.

Ook een groot verschil. Hoewel je op de zondag een zogenaamde "einzegänger" bent. Op en na de training zijn jouw collega's in de leeftijd van tussen de 15 en 75 jaar. Allemaal dezelfde hobby en interesse. Geen rangorde. Prachtig. Als je dan ook nog lid bent van een SV en je mag activiteiten organiseren om met mekaar gezellig samen te zijn, maakt dit het tweede voetballeven alleen nog maar mooier.

DE VOETBALSCHIEDSRECHTER

Op de mooie groene grasmat
Tussen Roermond en Weerter land
Speelt een groepje schoppers
Want voetbal kweekt een band

Als het fluitje heeft geklonken
En de bal vol wordt geraakt
Wordt de band alras verbroken
Als men blij elkanders enkel kraakt

Wanneer de strijd dan is gestreden
Aan de bar de band wordt aangehaald
Draagt niemand schuld en boete
Slechts de scheidsrechter heeft gefaald

In een hoek, verlaten staat de scheids
Slechts verwond door verbaal geweld
Wordt met hoon overloden
En vergeten als een rondje wordt besteld

Maar voetbalvrienden moet ge horen
Steek de hand in eigen boezem
Het was toch de spits en doelman in het zwart
Waardoor de wedstrijd werd verloren

BESTUURDERS

Voorzitters:

1951 - 1953	dhr. Schuren	1994 - 2004	Mia Triepels-Peeters
1953 - 1957	dhr. Kool	2004 - 2008	Jan Schreurs
1957 - 1962	Harrie Korsten	2008 - 2009	Jos Tobben
1962 - 1973	Jeng van Helden	2009 - 2013	John van den Groenendal
1973 - 1979	Jos Schmeits	2013 - 2015	Wil Fransen
1979 - 1991	Frans Houben	2015 - 2017	Mike Theelen
1991 - 1994	Huub Boots	2017 -	Peter Berben

Secretarissen

tot sept. 1961	Jeng van Helden
1961 -	Theo Bams
1962 - 1963:	M. Kessels
1963 - 1967	J. Engelen (Kessels)
1967 - 1969	Huub Boots (Hendrix en Senden)
1969 - 1974	M. Senden
1974 - 1996	Ton Hillen
1996 - 2015	Huub Claessen
2015 -	Wil Fransen

Penningmeesters

- 1958	Jeng Schmitz
1958 - 1962	Hendriks
1962 - 1980	Theo Bams
1980 - 1985	Herman Teeuwen
1985 - 1990	Marcel van der Linden
1990 - 1998	Eugène Theelen
1996 - 2015	Huub Claessen
2015 -	Wil Fransen

Drie secretarissen: de dragende krachten binnen onze vereniging.

In hun handen het vaandel dat ter gelegenheid van het vijftigjarig jubileum door Sjeng Berden, de schoonvader van de zus van Ton Hillen (!) met de hand werd geborduurd.

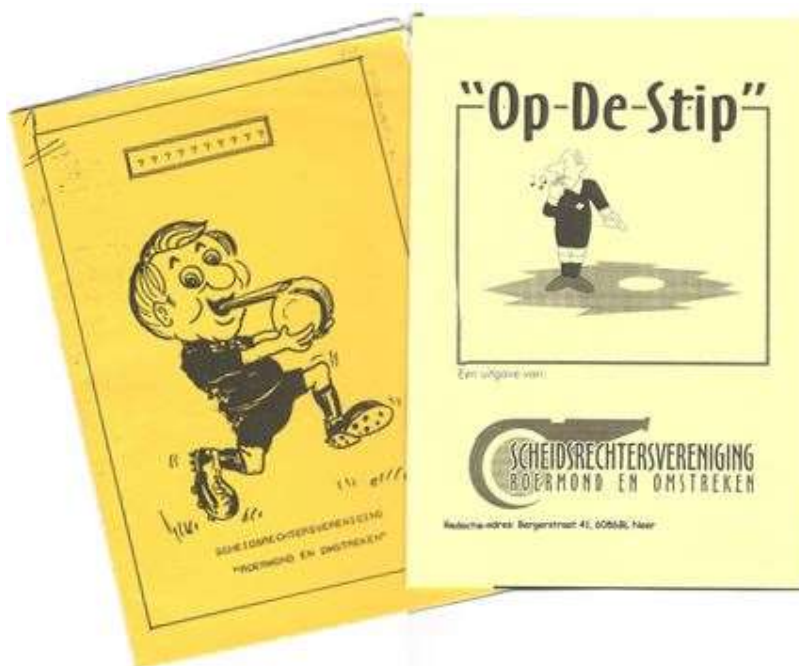
OP DE STIP

Met enige nostalgie wordt teruggedacht aan het clubblad "Op de Stip". Hoewel het al jaren niet meer verschijnt, kunnen de meeste leden zich nog de tijd herinneren dat het in hun brievenbus viel.. Van knip- en plakwerk uit de beginperiode veranderde het blad naar een (compleet met foto's en al) op de computer samengestelde uitgave.

In de eerste jaren werd het door Gerrit Neeten op zijn werk gekopieerd: er moest immers toch proefgedraaid worden op de machines.

Bij Gerrit thuis werden de kopieën in stapeltjes op tafel gelegd. Vervolgens liep de familie rondjes om de tafel om de bladzijden op de juiste volgorde te verzamelen. Dan werden de blaadjes bij Gerrit opgehaald, om ze vervolgens als partijpost te verzenden. Dat ophalen was altijd goed voor een gezellige middag.

Toen de aantallen te klein werden voor partijpost, was het rondbrengen goed voor de conditie van een aantal bestuursleden. Je moet van de nood een deugd weten te maken.

De oorspronkelijke omslagtekening blijft tot het voorjaar van 1999.

In dat jaar wordt het logo van de vereniging gemoderniseerd, hetgeen aanleiding is om het clubblad ook van een modern jasje te voorzien.

U ziet links het eerste en laatste nummer.

Toen er een website kwam, bleef het blad nog enkele jaren bestaan naast de website. In 2009 werd de nieuwsvoorziening helemaal digitaal.

Vanaf 2016 heeft de vereniging een eigen Facebookpagina voor de meer luchtige zaken en het laatste nieuws. Je kunt je afvragen uit welke bronnen de samenstellers van het jubileumboek in 2027 kunnen putten. Hoewel men zegt dat op internet niets echt verdwijnt, lijkt de informatie wel vluchtig.

Niet voor iedereen is deze wijze van communiceren ideaal.

Met name de ouderen onder ons hebben bij het lezen nog graag iets tastbaars in hun handen. Iets wat je weglegt, maar even gemakkelijk weer oppakt.

Helaas, teruggaan in de tijd kan niet. Wim Sonneveld verwoordde het zo:

"....

*Ik weet wel, het is hun goeie recht,
de nieuwe tijd, net wat u zegt,
maar het maakt me wat melancholiek".*

HUUB BOOTS

Zoals u elders kunt lezen, ontbreekt ons erelid Huub Boots wegens ziekte op de foto met jubilarissen. Problemen met zijn "rikketik" maken dat hij minder mobiel is en hebben hem verhinderd om de reis naar Boekoel te ondernemen. Reden voor ons om hem thuis op te zoeken.

We willen van de gelegenheid gebruik maken om iets meer te weten komen over de scheidsrechter en COVS-er Boots. Tijdens het bezoek gaat het gesprek met Huub en echtgenote Mia vooral over andere belangrijkere zaken.

We moeten dus op zoek naar alternatieve bronnen. Het valt echter niet mee om uit geschriften iets op te halen over de beginperiode van onze diamanten jubilaris. En mensen uit de vereniging consulteren is er ook niet bij. Vergeleken met Huub zijn we immers allemaal groentjes.

Met de belofte er zeer zuinig op te zijn, mogen we uit zijn archief het "toekomstige erfstuk" lenen, waarin hij in keurig handschrift vanaf 12 juli 1959 zijn wedstrijden heeft opgetekend.

Er staan heel wat wedstrijden bij van de roemruchte zomeravondcompetitie; Soda - Covertex, Maascentrale - v.d. Marck en Philips - Nedam om er maar een paar te noemen.

Uit het seizoen daarna R'West tegen Confectie, die bij rust gestaakt is wegens regen en onweer.

Op 11 september 1960 is de wedstrijd Vlodrop - Maasbracht 2 maar liefst 25 minuten te laat begonnen; de reden wordt niet vermeld.

In het seizoen 1966 maakt Huub de overstap van de Afdeling naar de "grote" KNVB.

Een hoogtepunt in maart 1968; Huub is dan grensrechter in het stadion van Geleen, als Fortuna'54 tegen 1e klasser Minor speelt.

De krant van 22 september 1968 heeft niets te melden over de scheidsrechter bij het topduel Venlosche Boys - Milsbeek; dat kan maar één ding betekenen. Immers: als je het goed doet als scheidsrechter, ben je onzichtbaar. Getuige de foto is hij er echter wel geweest.

Het blijft goed gaan met de carrière van Huub. In oktober dat jaar krijgt hij een brief van de K.N.V.B.:

Met groot genoegen deel ik U mede, dat U behoort tot de uitverkoren groep voor het selectie-team van scheidsrechters, dat in aanmerking komt voor op-en begeleiding.

Voor het seizoen 1969-1970 wordt Huub ingedeeld in groep 2, maar als gevolg van een conflict met de scheidsrechterscommissie fluit Huub van 4 oktober 1970 t/m 22 november 1970 helemaal niet.

Ook een onderhoud met de SUB Zuid II te Sittard lost dit niet op.

SV Meerssen- Wit Groen VC op 13 dec 1970 is een van de laatste wedstrijden die staan opgetekend.

In 1967 verschijnt Huub in de annalen van de COVS; hij is dan secretaris-penningmeester van de jubileumcommissie, met "Bibi" Bierbaum, pastoor Schmeits, H. Nunes Nabarro en Piet Stiphout.

Bij het gouden jubileum maakt Huub weer deel uit van het feest comité. Het comité wordt op de gevoelige plaat vastgelegd bij het kunstwerk op de Wilhelminasingel.

We zien van links naar rechts:

Herman Teeuwen,
Huub Boots,
Jos Schmeits,
Theo Bams
en Ton Hillen

Huub is er echter niet alleen voor luchtige zaken.

Hij is zeer begaan met iedereen die te maken krijgt met onrecht en trekt dan aan de bel.

Naar aanleiding van een aantal ernstige molestaties in 1967 schrijft hij een ingezonden brief naar de krant. Hij wil geen spelregel-uitleg geven of ingaan naar de oorzaak van het gebeurde, maar spreekt de bestuurders van de verenigingen aan.

“Waar gaan we naar toe dat men het durft te presteren om iemand aan te vallen om een fout of vermeende fout. Dat men als verenigingsbestuurder achter zulke voetbalvlegels durft te gaan staan.....

Als men als verenigingsbestuurder niet weet welke taak hem is toebedeeld en men achter zich misdragende spelers gaat staan. Dan verstaat men zijn taak niet en kan men zich beter onder de scharen der toeschouwers voegen.”

Was getekend: H.B. , KNVB Scheidsrechter (naam en adres ter redactie bekend)

Dit bleef hij tijdens zijn hele periode als vicevoorzitter en voorzitter doen. Met zijn achtergrond als verzekeringsman was hij de persoon bij uitstek om in het bestuur de portefeuille “molestaties” onder zijn hoede te nemen. Getuige de vele krantenknipsels uit die tijd (en daarbij zijn er veel uit het midden van de jaren negentig) , was het hebben van zo’n portefeuille geen overbodige luxe.

Ook in zijn ruim twintigjarige periode als raadslid, fractievoorzitter en wethouder bij de gemeente Roermond vervulde Huub Boots deze ombudsfunctie.

Bij de huldiging te gelegenheid van zijn gouden jubileum wordt geen opsomming gegeven van alle functies die hij tijdens die halve eeuw heeft bekleed, om te voorkomen dat er een wordt vergeten. Feit is wel, dat als Huub niet met een bestuursfunctie was opgezend, hij toch minimaal zitting had in een feestcommissie, die bezig was de jaarlijkse feestavond te organiseren, dan wel de viering van een lustrum.

De keuze voor Huub Boots zal niet gemaakt zijn omdat hij vooraan in het alfabet zit en op de ledenlijst bijna bovenaan staat, maar zeker omdat hij ter zake deskundig was, bestuurlijke capaciteiten had en beschikte over een behoorlijk netwerk, dat deuren opende die normaal langer gesloten bleven.

Ook toen hij uiteindelijk besloot om binnen onze vereniging rustiger aan te gaan doen, om enigszins op zijn COVS-lauweren te gaan rusten, waren wij nog niet van hem af.

Op zoek naar een accommodatie voor onze bijeenkomsten en onze trainingen, hadden wij natuurlijk een streepje voor bij de toenmalige voorzitter van SVC2000. En bij de organisatie van het districtsvoetbaltoernooi in 2009, moesten wij nog even rond de tafel met de wethouder sportzaken van de gemeente Roermond. U raadt het al: de bewuste wethouder heette Huub Boots.

Huub was een talentvol schrijver. We kennen allemaal zijn stukjes in de regionale bladen en ook ons clubblad mocht met enige regelmaat van zijn pennenvruchten genieten.

In 1987 schrijft hij als "Laars" in de jubileumgids:

"Omzien is mooi. Aan de tijden dat je in Zeist te horen kreeg dat je bij een hoekschop twee maal om het paaltje moest lopen om te zien of de bal goed lag.

Zeg nou zelf. Dát waren nog eens tijden."

Hij eindigt met:

"Het 40-jarig jubileum mochten we beleven. We herinneren ons het 50-jarig jubileum. En dan nu de 60-jarige leeftijd. Een vereniging kan alles overleven. Een mens enkele jubilea.

Straks, bij het 70-jarig bestaan, hopen we er weer bij te zijn.

Jos Schmeits zal onze eeuwigdurende voorspraak zijn.

Ook dan hopen we om te zien.

Dit was het.

Blijf gezond.

Met het herhalen van deze laatste wens sluiten wij dit kort portret af.

Huub Boots bij zijn gouden jubileum.

JOS SCHMEITS

Pastorale Mijmeringen.

Zo begon Jos meestal zijn opening als er weer eens een beroep op hem werd gedaan om bij gelegenheid van een jubileum enige gedachten aan het papier toe te vertrouwen. Als pastor was hij de persoon bij uitstek die iets te vertellen had over normen en waarden van sport en sportbeleving.

Op 7 oktober 1973 nam de zeereerwaarde heer Jos Schmeits de voorzittershamer over van Jeng van Helden, die het na elf jaar tijd vond om de scepter over te dragen aan de jongere garde. Samen met medebestuurleden Huub Boots, Ton Hillen, Theo Bams en Herman Teeuwen gaf Jos leiding aan onze vereniging met ca. 74 leden, in het toenmalige clublokaal Jeurissen aan de Markt in Roermond. Zijn aantreden als voorzitter had te maken met een conflictsituatie; op aanbeveling van wijlen Jef Crijns werd Jos naar voren geschoven.

Jos werd 10 februari 1942 te Sittard geboren en op 30 maart 1968 te Roermond tot priester gewijd. Hij werd godsdienstleraar en moderator aan het Bisschoppelijk College in Roermond en later ook aan de Pedac. Ook was hij als priester-assistent werkzaam in de parochie Swalmen.

Op 1 oktober 1989 werd hij benoemd tot gedelegeerd pastoor van Nunhem. Op 31 juli 2001 kreeg hij op eigen verzoek eervol ontslag uit die functie en werd hij "assistens parochiae Nunhem".

Jos floot zijn eerste wedstrijd als 15-jarige als invaller voor een geblesseerd geraakte leraar/scheidsrechter. Drie jaar later volgde hij de scheidsrechterscursus voor de KNVB en ging hij fluiten in de toenmalige Afdeling Limburg. Bij de oprichting van Walburgia in Ohé en Laak floot hij de eerste wedstrijd. Eerst heeft hij het veld ingezegend en daarna de wedstrijd gefloten.

Het was de KNVB niet ontgaan dat Jos ook bestuurlijke kwaliteiten bezat en in 1978 werd hij benoemd tot bestuurslid van de KNVB afdeling Limburg en Diocesane Limburgse Sportraad met een speciale functie als voorzitter van de commissie opleidingen.

Deze benoeming betekende echter wel dat hij in februari 1979 wegens onverenigbaarheid van functies moest aftreden als voorzitter van onze vereniging.

Bij zijn aftreden werd hij benoemd tot erelid.

Op 28 november 2001 meldt het Friesch Dagblad:

Misdienaars strijden om Sint-Servaascup

Het Limburgse Nunhem, vlak boven Roermond, heeft 28 december een primeur. Op die dag wordt het eerste voetbaltoernooi voor misdienaars gehouden. In de plaatselijke gymzaal, de St. Servaaszaal, zullen diverse misdienaarploegen met elkaar de strijd aangaan om in bezit te komen van de St. Servaascup. Het opmerkelijke initiatief komt van pastoor J. Schmeits (51) van Nunhem. Hij is al twintig jaar diocesaan sportadviseur van het Bisdomein Roermond. „In de kerstvakantie is hier weinig te doen voor de jeugd. Ik dacht: 'Waarom niet een voetbaltoernooi organiseren? De pastoors hier in de omgeving waren direct enthousiast'".

Mgr Everard de Jong, hulpbisschop van Roermond, was gestrikt om de Sint-Servaascup uit reiken.

Naast zijn pastorale kwaliteiten, was Jos niet te beroerd om zijn kennis over te dragen aan de leden van onze groep. Met plezier denken wij terug als Jos, op het veld van Nunhem, net voor het lof nog even enkele tips kwam geven en enige clementie vroeg voor Graadje die met zijn overijverige inzet wel eens de man en de bal meenam.

Als kenner van het Latijn haalde Jos in onze vergaderingen vaker de spreuk aan: *Ceterum censeo Carthaginem esse delendam*". Vervolgens gaf hij de vertaling: "Overigens ben ik van mening dat Carthago vernietigd moet worden." Daarmee gaf hij aan dat je dingen moet blijven herhalen, wil je iets bereiken.

In het decembernummer 1979 van ons landelijk blad "De Scheidsrechter" werd in een artikel van twee pagina's aandacht besteed aan deze bijzondere persoon. Voor wie het artikel wil lezen: "De Scheidsrechter" is te vinden op de website van COVS Nederland www.covs.nl.

Ook toen het minder ging met zijn gezondheid, bleef hij geïnteresseerd in alles wat met voetbal te maken had.

Op 25 april 2015 zou de zeereerwaarde heer Jos Schmeits 50 jaar lid zijn geweest van onze vereniging. Dit jubileum hebben wij niet met hem kunnen vieren. Na een aantal jaren van afnemende gezondheid overleed pastoor Schmeits in Heythuysen op 27 maart 2015.

Jos Schmeits (53) in actie als scheidsrechter bij het meisjesteam van Nunhem.
Detail: Hij draagt het trainingspak dat onze leden ontvingen bij ons 60-jarig jubileum.

TON HILLEN

Voor deze jubileumuitgave hebben wij ons erelid en tevens jubilaris een aantal vragen voorgelegd.

Uit de antwoorden krijgt u een goed beeld van Ton Hillen als scheidsrechter en assistent.

Hij vertelt hoe het allemaal begon:

Medio 1966 was ik werkzaam bij het Kadaster in Arnhem. Ik die plaats was ik destijds in de kost bij een weduwe. Enig moment stond er in het blad "Vrije Volk" editie Arnhem een advertentie om zich aan te melden voor een scheidsrechterscursus. Dat leek me wel wat. Ik meldde me aan, maar er deed zich direct een probleem voor: ik kon namelijk niet in Arnhem wedstrijden leiden, aangezien die in het weekend waren en ik zelf dan thuis bij mijn ouders verbleef. Bovendien mocht ik de cursus in Arnhem ook niet volgen aangezien ik niet bij de Afdeling Arnhem ging fluiten.

Aan het begin van het seizoen 1966-1967 publiceerde de Maas- en Roerbode eveneens een artikel om scheidsrechters te werven. Daar heb ik me toen voor aangemeld.

De cursus o.l.v. Harrie Korsten was op woensdagavond in het Patronaat te Roermond. Op mijn 19e verjaardag legde ik met succes het examen af.

Kunt u zich uw eerste wedstrijd nog herinneren?

Wel degelijk. Het was in januari 1967 Panningen 6- Eiker Boys 2 op een noodveld bij het industrieterrein te Panningen. Aangezien ik toen eigenlijk nog een "halve" Kesseleiker jongen was (ik had de lagere school in Kessel-Eik doorlopen) en aan Panningen zijde enkele neven en kennissen meespeelden, ervoer ik toen direct hoe moeilijk het is om een wedstrijd te leiden, waarbij bekenden betrokken zijn.

Mijn gedachten waren: "waar ben ik in hemelsnaam aan begonnen."

Ik weet me verder nog goed te herinneren, dat ik destijds door Lei Derikx van de Lindenstraat met de bromfiets naar Panningen gebracht werd. Hij was mijn eerste fan en heeft later zelf enkele jaren de fluit gehanteerd.

Zijn grote voorbeeld:

Bep Thomas, hij was een kei in het toepassen van de voordeelregel en liet hard, doch sportief voetbal, toe. Dit was overigens niet vreemd aangezien hij van beroep stratenmaker was!

Hoe bent u in contact gekomen met de COVS en wat zijn de eerste herinneringen hieraan?

Via de destijds docent Harrie Korsten uit Roermond. De eerste 2 jaar kon ik vanwege militaire dienst geen bijeenkomsten bijwonen en ging derhalve het instituut COVS geheel aan mij voorbij. Vanaf januari 1969 werd ik een vaste bezoeker van de maandelijkse en soms zelfs twee wekelijkse bijeenkomsten. De adviezen van verschillende COVS' ers (o.a. Frans Hugens, Harrie Korsten, Huub Boots, Jos Schmeits, Jef Crijns) droegen mede bij aan een snelle en succesvolle carrière.

Gevraagd naar het hoogtepunt in zijn carrière noemt hij zijn aanstelling als assistent-scheidsrechter bij de Europacup-wedstrijd Valur - Boavista op 17 september 1992 te Reykjavik. De maatregelen en sfeer rondom deze wedstrijd maakten veel indruk op hem. Ton laat ons de beoordeling zien die destijds werd opgemaakt. De beoordeling van de Zweedse UEFA-waarnemer voor de linesman was "excellent".

UNION DES ASSOCIATIONS EUROPEENNES DE FOOTBALL (UEFA)
Case postale 16, CH-3000 Berne 16

Referees Inspector's Report

Name of referee and nationality: Jef van Viet, Holland B1

Name of linesmen:
1. Utenk Roelofsen, Holland
2. Ton Hillen, Holland

Fourth official: Ab Schuurmans, Holland

Teams: Valur FC - Boavista FC Result: 0-0

Date and place: 22 SEP. 1992 17.09.1992 in Reykjavik *Competition: ECU

Degree of difficulty: 0 1 2 Justification: A very fair match and easy for the referee.

Personality: 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
Calm and safe

Attitude and conception of the game: Interventions at the right moments (3 correct cautions - in right moments)

Disciplinary control: Accurate control of the game (and the players)

Tactical attitude: Good positions for free-kicks and corners and he used the diagonal system. The referees team worked close together!

Physical condition: Very good.

Interpretation of the laws of the game: No problems, but it was a easy match.

General assessment (mark): 8
 1 = extremely bad 5 = average
 2 = very bad 6 = good
 3 = bad 7 = very good
 4 = dissatisfactory 8 = excellent
 5 = satisfactory 9 = optimum
 10 = optimum

General observations and explanation of the general assessment:

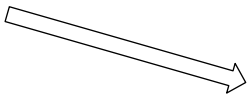
Linesman:
 1 unsatisfactory weak good excell
 2 unsatisfactory weak good excell

Observation:
 1
 2 WARS-AKE LAGRELL, SWEDEN

Name and nationality (Block letters): WARS-AKE LAGRELL, SWEDEN
 Date: 17.09.1992 Signature: *[Signature]*

*1) EURO European Football Championship
 U-21 European Championship for National Representative Teams of Talents (Under 21)
 U-18 European (Under 18) Championship
 U-16 European (Under 16) Tournament
 ECFC European Champion Club's Cup
 ECWC European Cup Winners' Cup
 UCUF UEFA Cup
 SCUP Super Competition
 WDCO European Women's Championship

For additional remarks please use a different sheet.
 This form is to be filled in by the Inspector of UEFA within 48 hours of the match.

De leukste herinnering bewaart Ton aan de wedstrijd PSV 1- Go Ahead 1 op 3 mei 1993. PSV won deze wedstrijd met (dacht hij) 9 - 0. Om te voorkomen dat de PSV-supporters vroegtijdig het veld bestormden, liet men de stadionklok langzamer lopen! Volgens de stadionklok was de wedstrijd na ongeveer 80 minuten reeds afgelopen.

Welke wedstrijd zou u het liefst helemaal vergeten?

De wedstrijd TOP- Den Bosch op 1 december 1996. Tijdens deze wedstrijd ontplofte een bom op een halve meter afstand achter mij. De wedstrijd werd tijdelijk gestaakt.

Tot overmaat van ramp deelde Charles Corver, voorzitter scheidsrechterscommissie Betaald Voetbal me na de wedstrijd mede op non-actief gesteld te zijn, vanwege het vermeend mede "organiseren" van een scheidsrechtersstaking in Zuid II.

De 8 Limburgse COVS-groepen spanden middels advocaat Eric Vilé een kort geding aan bij de rechtbank in Utrecht, die er mede voor zorgde dat de schorsing opgeheven werd. Het kostte de groepen wel ruim 1015,20 gulden aan advocaatkosten.

Op zo'n moment voel je je echter wel gesteund door een sterke organisatie.

Het meest hilarische voorval dat Ton meemaakte, gebeurde in de zeventiger jaren:

Het omkopen van Waubachse Boys in de wedstrijd tegen Sittard op 2 maart 1975.

Omstreeks de 85e minuut en bij een 1 - 0 achterstand nam een Sittard-speler bij de zijlijn van een toeschouwer een geldbedrag (naar later bleek 400 gulden) in ontvangst, dat de betrokken speler weer doorgaf aan een tegenstander, die het in zijn sokken stopte.

Na deze actie maakte Sittard in enkele minuten 2 doelpunten, waardoor het alsnog won.

Een oplettende toeschouwer zag deze actie en meldde dit bij het bondsbureau, die onmiddellijk een onderzoek instelde en alle spelers, reserves, leiders, grensrechters en scheidsrechter opriepen voor een mondeling onderzoek in een hotel te Valkenburg. Allen werden persoonlijk ondervraagd. Als scheidsrechter was ik bij het ondervragen continue aanwezig. Opvallend was dat alle spelers eensluidende antwoorden gaven. Later bleek tijdens de verhoren dat de intercom in die ruimte aanstond en de spelers die nog verklaringen moesten afleggen elders de gehele verhoren meekregen. Ze hebben beide clubs nooit iets kunnen maken! Enkele spelers hebben me jaren later medegedeeld dat inderdaad de wedstrijd voor 400 gulden omgekocht was!

Op de vraag wat in de loop der jaren het meest veranderd is in het scheidsrechtersvak, vertelt Ton: Vroeger hadden de scheidsrechters veel meer plezier in het leiden van wedstrijden. Tegenwoordig wordt alles maar geaccepteerd! Ik kom nog slechts op het voetbalveld te Neer. Naar internationale wedstrijden kijk ik nog zelden, ondanks dat ik ongeveer 750 wedstrijden in het Betaald Voetbal en een tiental Europacup/Intertoto wedstrijden mee heb geleid.

Ton eindigt:

Tot slot wil ik de COVS danken voor alles wat hun gedaan hebben voor de voetbalsport in het algemeen en de arbitrage in het bijzonder. Ik zou deze periode van mijn leven niet hebben willen missen.

Ton Hillen ontvangt bij zijn veertigjarig jubileum een handgeschilderd wandbord uit handen van voorzitter Jan Schreurs.

HUUB CLAESSEN

Huub begon zijn sportcarrière bij SVH '39. Hier was hij al bijzonder actief; hij was er voetballer, jeugdleider en secretaris. Omdat hij geen zin om had als voetballer naar de veteranen af te zakken, besloot Huub om te gaan fluiten.

Op 1 maart 1977 werd hij lid van onze vereniging, dus nog voordat hij op 2 april 1977 zijn eerste officiële wedstrijd voor de KNVB floot. Uiteindelijk zouden het meer dan 1200 wedstrijden worden in dienst van de KNVB.

Zijn 1200^e wedstrijd floot hij in Neer. Bij deze gelegenheid zocht onze voorzitter Wil Fransen hem op om hem in de bloemetjes te zetten.

Het fluiten ging hem goed af.

Gevraagd naar het ergste wat hij heeft meegemaakt in die tijd, blijkt dat dit nogal meevalt:

- * Een dameswedstrijd die hij niet had zien staan in de Officiële Mededelingen.
- * En als scheldwoord: jij akelig rot gebakje.

Na zijn carrière als actief scheidsrechter volgde Huub de cursus scheidsrechtersbegeleider.

Binnen onze vereniging vormde Huub met Eugène Theelen en Peter Smeets de voetbalcommissie, o.a. voor het zaaltoernooi in Sittard, waar de fair play cup werd behaald.

In die tijd betekende lid zijn van de voetbalcommissie veel werk; als voorbereiding van het veldvoetbaltoernooi 1987 werden maar liefst vier oefenwedstrijden gespeeld.

Wij deden dat jaar met twee teams mee in Horst. Piet Nelissen en Eugène Theelen moesten naar het ziekenhuis. Eugène kwam terug in het gips. De blessure van Piet viel achteraf (zoals gewoonlijk) mee.

In 1991 trad Huub toe tot de Redactie van het Clubblad Op de Stip als opvolger van Jos Snijkers. Toen Huub Boots op 21 feb 1995 aftrad als bestuurslid, werd Huub (na Lei Knobben) het tweede bestuurslid uit Herkenbosch. In die periode werden de trainingsactiviteiten verplaatst naar Herkenbosch. Of het een met het ander te maken had? In elk geval heeft Huub jarenlang leiding gegeven aan onze trainingsactiviteiten.

Huub is meer dan twintig jaar bestuurslid geweest; hij heeft heel wat bestuursleden zien gaan en komen. Hij begon in de tijd van Huub Boots, Ton Hillen, Herman Teeuwen, Eugène Theelen, Lei Knobben en Mia Triepels.

In 1996 werd hij secretaris, in alles een goede opvolger van Ton Hillen, die 22 jaar secretaris was geweest.

Achtereenvolgens “diende” hij onder diverse voorzitters: Mia Triepels, Jan Schreurs, Jos Tobben, John van den Groenendal en Wil Fransen. Voor al deze mensen was hij een steun en toeverlaat. Niet voor niets noemt men een secretaris de spil van een vereniging; voor Huub ging dat zeker op.

Het secretariaat combineerde hij vanaf 1998 met het penningmeesterschap, als opvolger van Eugène Theelen.

Huub deed zijn werk met passie; hij stak veel tijd in zijn dubbelfunctie.

Heel wat papier en inkt heeft hij verwerkt, heel wat kilometers afgelegd om vergaderingen bij te wonen, om stukken te bezorgen en (op de fiets) ons clubblad bij de leden in de bus te deponeren.

Nauwgezet, als secretaris, maar ook als goede penningmeester zittend op de centen.

Nooit te beroerd om wat extra werk te doen. Toen een feestavond in het water dreigde te vallen omdat er iets mis was gegaan bij de organisator, en er op het laatste moment een huifkartocht in Haelen werd geregeld, werden alle leden persoonlijk door Huub gebeld. Het werd een bijzondere feestavond, waar velen nog met plezier aan terugdenken.

Het kan dus niemand verwonderen dat Huub bij zijn afscheid als secretaris en penningmeester in 2015 tot erelid is benoemd.

Afscheid genomen, maar niet van het toneel verdwenen. Niet alleen houdt hij bij spelregelkampioenschappen de stand bij (zie foto), ook grotere klussen schuwt hij niet.

Momenteel heeft hij de taak van secretaris van de jubileumcommissie op zich genomen.

Behalve als scheidsrechter was Huub o.a. actief in het kerkbestuur van Herkenbosch.

Voor zijn vele verdiensten ontving hij in 2015 een koninklijke onderscheiding.

IN DEN BOOM!

Pickford scheidsrechterde eens op een terrein, waarbij dicht bij een der hocken een groote boom stond. De takken van dien boom kwamen ten deele boven het veld. Het toeval wilde, dat een bal tusschen die takken boven het speelterrein bleef vastzitten. Een der spelers klom in den boom en gooide den bal naar beneden. De tegenpartij eischte nu een vrijen schop wegens hands, daar de speler den bal binnen het speelterrein met de handen had aangeraakt. Pickford stemde daar in toe doch toen men den bal op den grond legde om den schop te nemen, verklaarde hij, dat de overtreding in den boom was gebeurd zoodat de schop ook in den boom genomen moest worden. De spelers begrepen toen dat hij een loopje met hen nam. Toen ze verklaarden, dat ze de schop niet in den boom konden nemen, deed hij het eenige, wat onder deze omstandigheden mogelijk was, hij gooide n.l. den bal op. Hij beschouwde n.l. het spel als gestaakt op het oogenblik, dat de bal in den boom was blijven vastzitten.

(Dit gebeurde vele jaren geleden. Dit ter toelichting voor den critisch aangelegden lezer, die mogelijk zou beweren, dat de scheidsrechter den bal ter plaatse had moeten laten vallen. Red.)

In den boom !

Ook in 1934 waren er al discussies over praktische spelregels.

Het voorval speelde zich enkel jaren eerder af; misschien wel in het geboortjaar van onze vereniging.

EVEN MIJMEREN (door Harry Allers)

Scheidsrechtersvereniging Roermond en Omstreken 90 jaar oud of jong het is maar hoe je het ziet. Feit is het dat ik meer als de helft hiervan heb meegemaakt, vele jaren actief maar zeker de laatste jaren in de luwte.

Zal hier wat anekdotes en belevingen weergeven die mij de grootste hobby hebben bezorgd die ik in mijn leven gekend heb. Er waren nog andere, maar scheidsrechter zijn was toch nummer 1.

Het begon allemaal in 1967. Ik zat in militaire dienst en met sporten was ik zeker geen uitblinker, sterker, ik was één van de zwakkere broeders en als er daar al eens gevoetbald werd, moest ik maar fluiten. Dat ging mij, zonder opleiding, wonderwel goed af en resulteerde dat ik mij aanmeldde voor de scheidsrechter cursus in Roermond.

Omdat ik door de week niet kon wegens dienst mocht ik bij Harrie Korsten, destijds commissielid, thuis op zaterdagmorgen een cursus volgen. Vervolgens het theoretisch examen met goed gevolg afgelegd en zonder begeleiding de wei in.

In die tijd werd er de Philips zomeravondcompetitie gespeeld en daar ging het er vaak bijzonder fel aan toe. Er werd vaak gespeeld op het scherpst van de snede voor meer toeschouwers dan de reguliere clubs zondags langs de lijn hadden staan. Persoonlijk geloof ik dat in die tijd veel Midden-Limburgse scheidsrechters daar gevormd zijn om later uit te groeien naar de Landelijke top, later hierover meer.

Wel leuk om nog wat te noemen over de zomeravondcompetitie. Ik was zagezegd in opleiding toen bij een wedstrijd geen scheidsrechter kwam opdagen. Na gewacht te hebben, zou ik die wedstrijd maar fluiten. De heer Korff van de Philips wist dat ik in opleiding was en ik dus voor de leeuwen.

Na zo'n 20 minuten kwam Bibi Bierbaum, die als scheidsrechter was aangewezen, tijdens de wedstrijd in zijn scheidsrechterstenue het veld oplopen om de wedstrijd verder te fluiten.

Ik heb de leiding overgegeven, maar dat zou mij nooit meer gebeuren; eenmaal begonnen aan een wedstrijd, dan ook eindigen. Alle begin is moeilijk.

De Scheidsrechtersvereniging Roermond e.o. had geen eigen clublokaal maar genoot de gastvrijheid bij Café Jeurissen aan de Markt in Roermond, een legendarisch café in scheidsrechterskringen.

Als je daar zondags na je wedstrijd naar toeging, was het al toeval indien je geen scheidsrechter uit het betaalde voetbal daar aantrof. Het was HET trefpunt voor vele scheidsrechters, zowel amateurs als betaalde scheidsrechters.

Vele toenmaals bekende namen als Boosten, Klaassen, Derks, Geurts en nog anderen vertoefden er na hun wedstrijd in het "zuiden" graag en daar werd menige pint gedronken. Wij keken als beginnend scheidsrechter op naar leden die toen, net als ik nu, pensionado zijn.

Namen als Frans Hugens, Harrie Korsten die beiden in het betaald voetbal actief zijn geweest, waren toch voorbeelden en doelen die je toen voor ogen had.

Wij keken destijds wel een beetje jaloers naar o.a. Venlo die hun eigen clublokaal hadden en dus eigen inkomsten, maar de gezelligheid die wij destijds bij Jeurissen hadden maakte alles goed.

Als wij daar onze vergaderingen hadden op de maandagavond dan werd het altijd laat en..... naat, iets wat nu niet meer kan, gelet op controle en wetgeving bij alcohol achter het stuur; en dat is maar goed ook.

De samenhang onder de noem het maar "Roermondse" scheidsrechters was groot; men gunde elkaar zijn successen en hielp elkaar zo goed als het kon. Indien men als lagere scheidsrechter bij iemand van je eigen groep moest vlaggen dan ging je ervoor en hielp je collega zo goed als het kon. Helaas heb ik zelf in Amsterdam een andere ervaring opgedaan toen ik een wedstrijd van AFC moest fluiten en 2 grensrechters uit die streek kreeg toegewezen. Pim van der Meent was daar trainer en op een bepaald moment, een aanval over rechts, geschreeuw van bank en tribunes dat de bal over de zijlijn was geweest. De grensrechter (uit Almere) wees gedecideerd "doorspelen" en ik volgde zijn advies omdat ik het zelf niet kon waarnemen.

Hierdoor ontstond een doelpunt voor de gasten en de rapen waren gaar. Grensrechter bleef erbij dat bal niet over de zijlijn was geweest en ik kende het doelpunt toe. Het boegeroep en meer van de 3000 toeschouwers bleef lang aan, maar ik vertrouwde die grensrechter, wat naar later bleek onterecht. De stadstelevisie van Amsterdam nam die wedstrijd op en zond die later integraal uit. Ik vroeg aan die mensen voor een bandopname, die ik na enkele dagen kreeg en wat was daarop o.a. te zien? De bal was bij voornoemde scene ruim 20 cm over de zijlijn en je zag de grensrechter met de hand wijzen om door te spelen.

Ik heb het voorval in Zeist gemeld met vermelding dat ik die grensrechter nooit meer als assistent wou hebben. Nooit een reactie gekregen van de KNVB.

De trainingen in die tijd waren van een zeer hoog niveau. Ons lid Harrie Derks, gymleraar van beroep gaf die wekelijks in en rondom Bethanië in Horn, waar wij gastvrij de sportzaal mochten benutten; dankzij bemiddeling van weer een ander lid van onze vereniging Pierre van de Rieth die daar werkzaam was. Die trainingen werden heel goed bezocht en ook de secretaris van de scheidsrechterscommissie Zuid 2, Sjef Crijns trainde daar als "veteraan" mee.

Als slot van de trainingen werd dan nog een rondje bos gelopen, waarna je helemaal moe en voldaan kon rusten. Loopkanonnen als Math Kuipers en Harrie Derks eindigden altijd als eerste, één keer heb ik het klaar gespeeld om als eerste te eindigen; maar misschien hebben ze mij wel laten winnen, anders kan ik mij dat niet voorstellen. Of het nu aan de gezamenlijke trainingen heeft gelegen of dat in die tijd midden Limburg gewoon goeie scheidsrechters had weet ik niet, maar op een bepaald moment had de groep Roermond e.o. 7 scheidsrechter in groep 1 staan. Heel Limburg was toen jaloers op ons.

Later verhuisden wij enkele malen van trainingslocatie maar ondanks de goede bedoelingen en inzet van bestuurszijde haalde het niet de sfeer van Horn, of is het dat wij ouder werden?

Namen noemen is altijd lastig, maar als ik dat toch doe en noem Harrie Derks, Jan Bogie, Math Kuipers, Theo Nijssen, Sjra Hulsbosch, dan noem ik namen die Limburg in het algemeen en de groep Roermond e.o. in heel Nederland hoog hebben gehouden.

Verschillende van deze mensen "van toen" hebben veel meegemaakt in en langs de velden en daardoor een groot sociaal netwerk opgebouwd, waar ze nog jaren plezier van hebben beleefd of nog beleven.

Enkele anekdotes:

Math Kuipers, in die tijd sportman pur sang, ging regelmatig op zijn renfiets een wedstrijd fluiten, ook 40 a 50 km weg. Met in zijn rugzak het scheidsrechterstenuue meldde hij zich dan bij de vereniging met de mededeling dat hij de scheidsrechter was. Met ongeloof werd hij aangekeken, om later als een boom van een vent in keurig tenue de wedstrijd te fluiten. Of hij dat later op de overganglijst naar het betaalde voetbal ook heeft gedaan is mij niet bekend, hij heeft die stap jammer genoeg niet gehaald.

Sjra Hulsbosch, de man waar ik wel een beetje jaloers op was, omdat hij net als ik een beetje corpulent was, maar de gave had om in precaire situaties op het veld met een komische noot de spanning weg te nemen.

Zo was er een wedstrijd waar een bepaalde speler flink te keer ging tegen Sjra. Het werd gesust zonder waarschuwing, maar toen diezelfde speler even later een doeltreffende kans miste, liep Sjra langs hem heen en zei: "Kijk dat doelpunt had ik nu met mijn jongeheer gemaakt, dus jij maakt ook fouten".

Het ijs was gebroken. Ik heb zelf ook weleens zo iets geprobeerd, maar dat liep meestal verkeerd omdat ik de tact mistte die Sjra wel had. Dus nooit proberen iemand te kopiëren gewoon je eigen kwaliteiten benutten.

Sjra Hulsbosch feliciteert Frans Houben (1987)

Frans Houben, over hem valt veel te vertellen, wat waarschijnlijk anderen beter kunnen als ik. In ieder geval de enige scheidsrechter in mijn periode die het betaald voetbal wel heeft gehaald en zelfs internationaal scheidsrechter is geweest. Oei, bijna een blunder; ook Ton Hillen en Eugène Theelen haalden het betaalde voetbal. Weliswaar als grensrechter oftewel assistent scheidsrechter en ook Eugène heeft furore gemaakt op de FIFA-lijst.

Frans was een duizendpoot; naast voorzitter ook in de landelijke spelregelcommissie en weet niet welke andere organen actief. Hij kon goed relativeren en situaties inschatten, toch werd een moment hem fataal in zijn scheidsrechterlijke loopbaan.

Bij een wedstrijd van PSV waarbij Jan Wouters het niet eens was met beslissingen van Frans, liepen de emoties hoog op, ook bij het publiek. Op weg naar de kleedkamer voor de rust sloeg Wouters de bal uit de handen van Frans. Een disciplinaire straf bleef uit en dat hebben de hoge heren in Zeist Frans kwalijk genomen, omdat dit in heel Nederland te zien was op TV.

Frans vertelde mij later dat indien hij hier rood gegeven had, het helemaal geëscaleerd zou zijn. Jammer Frans zijn internationale carrière zou snel voorbij zijn en zijn leven helaas ook.

Vinkenslag was in die tijd een club die veel in opspraak was maar de Roermondse scheidsrechters werden daar veelvuldig naar toegestuurd. In de hoofdklasse, Sjra Hulsbosch moest fluiten en Ger Peeters en ik zelf vlaggen. Daar aangekomen kon Sjra met zijn BMW het afgesloten terrein niet op en lieten bepaalde mensen van Vinkenslag ons niet door. Iemand, ik weet niet meer wie van ons, zei toen: "Maak die poort nou maar snel open anders hebben jullie al verloren" en wat die poort snel open ging!!

Gerrit Neeten, was in die tijd de eerste vaste grensrechter in Zuid 2, hij moest wel enkele wedstrijden fluiten om gehandhaafd te blijven. Ger zei dan altijd: "Als ik een wedstrijd gefloten heb, kan die vereniging een nieuwe middencirkel aanleggen, want daar kom ik niet uit.

Als grensrechter was hij van grote waarde bij alle scheidsrechters en bekend bij alle verenigingen in de hoofdklasse. Hij maakte wel eens een opmerking tegen een voorzitter die hem bekritiseerde: "Als je maar goed weet, dat ik bepaal wie kampioen wordt" zei Ger toen met een glimlach.

Over Jan Bogie weet ik niet zo veel te vertellen. Hij floot al lang voor mij in groep 1, dus moest ik weleens bij hem vlaggen. Uiterste concentratie en gezonde spanning waren wel zijn kenmerken en zeker voor de wedstrijd was hij niet voor een grapje in. Iets wat hij na de wedstrijd helemaal goed maakte. Dat hij een kei van een scheidsrechter was, kan men opmaken uit het feit dat hij heel veel jaren in groep 1 met succes gefloten heeft.

Belangrijk is dat men, ik memoreerde het eerder, elkaar wat gunt, traint en dat liefst in clubverband. Ik weet dat Mia Triepels heel veel gedaan heeft en nog doet om dat te bewerkstelligen. Heb sowieso respect voor de bestuursleden die vroeger en nu die kar trekken en de sfeer in de vereniging proberen hoog te houden.

Fantastische bestuurders hebben wij gehad en hebben wij nog steeds, ik noem er een paar, Sjeng van Helden, Huub Boots, Herman Teeuwen, Jo Senden, Frans Houben, Eugène Theelen, Mia Triepels en duizendpoot Huub Claessen. Natuurlijk zijn het er veel meer maar deze namen zeggen mij het meest en vergeef het mij als ik op het jubileum enkelen tegenkom, om dan te zeggen "hé, jou ben ik vergeten te noemen".

Mooie herinneringen koester ik aan het samen optrekken met velen van de oude en enkelen van de jongere garde, als scheidsrechter, commissielid, netwerker, rapporteur; het was een supertijd die ik voor geen geld had willen missen. Veel vrienden en bekenden heb ik er aan over gehouden, en dat is eigenlijk mooier dan alle successen die ik behaald heb, en hielpen bij eventuele teleurstellingen.

Ik sluit af met de wens dat de scheidsrechtersvereniging Roermond en Omstreken nog een lang bestaan gegund is in deze roerige tijd van veranderingen op elk niveau.

En als laatste maar niet het onbelangrijkste:

Scheidsrechtersvereniging Roermond en Omstreken van harte proficiat met het 90 jarig bestaan en op naar het 1^e eeuwfeest.

Harry Allers

MET JONG BLOED OP WEG NAAR ONS EEUWFEEST

In een voorgaande bijdrage in deze feestgids onder de titel TERUGBLIK 2002-2017 hebben wij enkele malen moeten reppen over een teruglopend ledenbestand, over mindere deelname aan diverse activiteiten, en over vergrijzing. Begrijpelijk dat de focus van ons bestuur mede is gericht op toetreding van nieuwe leden en dan ook nog eens de jongeren daaronder. Wij zijn dan ook verheugd, dat in dit jubileumjaar een viertal superjonge leden onze vereniging is komen versterken. Wij praten dan over Kaj Jansen (17) , Robin Swart (17), Danny van Riet (15) en Willem Ploegstra (15).

In onze terugblik ook al genoemd: Reeds met een brief van september 1967, dus liefst 50 jaar geleden, maakte onze erevoorzitter Sjeng van Helden melding van het starten en begeleiden van een aantal jonge scheidsrechters, en van het coachen van deze jonge scheidsrechters door de beste rapporteurs. Met de jonge scheidsrechters toen zal hij ook Harrie Allers en Ton Hillen bedoeld hebben, die in dat jaar lid werden en nu hun 50 jarig jubileum vieren. Wij zijn blij, dat de geschiedenis zich na 50 jaar herhaalt.

In deze bijdrage willen de vier nieuwe leden van dit jubileumjaar 2017 zich graag aan u voorstellen en daarbij ook vertellen over hun eerste ervaringen als scheidsrechter.

DANNY VAN RIET

Hallo, mijn naam is Danny van Riet, 15 jaar jong, ik woon in Posterholt, samen met mijn vader Frank, moeder Yvonne en mijn broers Jesse en Tim.

Ik zit thans op Lyceum Schöndeln in Roermond in de 4e klas van Gymnasium. Toen ik nog klein was, voetbalde ik al met mijn broers op de trampoline. Ik voetbal al vanaf JO07, mini F, bij voetbalvereniging Oranje/Blauw '15 (voorheen PSV'35 Posterholt). Op dit moment speel ik in JO17-1 en JO19-1.

Vanaf dat ik geluid uit een fluitje kon blazen, liep ik met een fluitje in mijn mond. Mijn ouders en broers werden er af en toe gek van. Op school mocht ik de fluit zelfs niet meer meenemen! Altijd wilde ik de scheidsrechter zijn, thuis achterom, op het schoolplein, als ik met mijn broers op de trampoline voetbalde en vanaf 9-10 jaar bij toernooien van de mini F bij onze eigen voetbalclub.

Mijn interesse voor het scheidsrechteren is alsmaar gegroeid, ik heb het altijd mooi gevonden, van kleins af aan. Na een informatieavond bij onze vereniging door Mia Triepels, om scheidsrechters te werven voor cursussen, was ik helemaal enthousiast. Maar voordat je aan een cursus mocht beginnen, moest je 14 jaar zijn en die was ik nog niet, balen vond ik dat. Zodra ik 14 was (het was zelfs 1 dag ervoor) ben ik begonnen aan de verenigingsscheidsrechter cursus, die gelukkig in de buurt gehouden werd, bij SVC2000 in Roermond.

Voor mijn 14^e verjaardag kreeg ik deze cursus cadeau. Om ervaring op te doen heb ik voor deze cursus vele thuiswedstrijden voor de eigen vereniging gefloten, begeleid door Hans Willems, die me goede feedback gaf. Ook tijdens de cursus kwamen deze wedstrijden aan bod, waardoor je er veel van leerde. Verder ging ik ook wedstrijden vlaggen. Toen ik deze cursus goed afgerond had, ben ik meteen doorgegaan met de SOIII cursus onder leiding van Henk Heuts, ook bij SVC2000 in Roermond. Bij deze cursus kreeg je wisselende begeleiders. Bij mij waren dat Johan Hodzelmans, Toine Jansen, Pieter Verhagen en Hans Keijzers. Zij namen vooraf alles met me door en gaven feedback in de rust en na de wedstrijd. Dit was zeer prettig, maar vooral heel erg leerzaam. Bij deze nogmaals bedankt heren! De SOIII cursus heb ik met een diploma mogen afsluiten.

Ik heb de laatste maanden al meerdere wedstrijden van standaardteams gefloten, zoals Rios-Linne, EMS/RFC-Vesta, MBC13-SVH39, KCC13-Haanrade en Boekoel-Stevensweert. Er zijn heel veel leuke ervaringen en over het algemeen positief. Vooral over het feit dat ik pas 15 jaar ben en al volwassenen fluit, krijg ik veel complimenten. Het dwingt blijkbaar respect af. Soms zeggen trainers dat de spelers bij 'zo'n jong broekie' wel het één en ander kunnen uit proberen, maar na de wedstrijd krijg ik meestal te horen dat het kort gehouden werd en dat van uitproberen geen sprake was. Verder proberen sommige spelers verbaal wel eens overheersend te zijn. Als ze dan merken dat dit niet werkt, wordt het meestal vanzelf rustiger. Verder krijg ik ook veel complimenten over de manier van fluiten; veel laten doorspelen, voordeelregel toepassen en niet voor elk wissewasje de wedstrijd stil leggen. Over het algemeen is bijna iedereen tevreden na de wedstrijd. Verder heb ik ook al een wedstrijd mogen fluiten van het Roda G-team in het Roda stadion. Dat zijn speciale ervaringen en heel erg leuk om te doen!

Natuurlijk komen er ook minder leuke dingen voor, maar deze zijn erg in de minderheid. Er was eens een trainer die niet accepteerde dat een 15-jarige op het veld stond als scheidsrechter bij een 1e team. Hij vroeg zich hardop af of de week erna soms een 12-jarige kwam. Hij nam me absoluut niet serieus, ging overal tegenin, kwam verhaal halen in de rust en na de wedstrijd en zo meer. Dat team werd daardoor ook opgehitst. Dat was ook meteen één van mijn minder leuke wedstrijden om te fluiten, maar die heb je er altijd wel tussen zitten. De wedstrijd is uiteindelijk goed verlopen, maar zoiets blijft je wel bij, en daar leer je van.

Ik ben lid geworden van de SV Roermond, maar ben geen heel erg actief lid, aangezien ik zelf ook nog voetbal en op de trainingsavond van de SV ook voetbaltraining heb. Ik heb met de vereniging afgesproken dat ik alleen kom, als er na de training ook spelregeluitleg is. Dat is 1x per maand. Zo blijf ik op de hoogte van alles, doe toch mee met de SV trainingen en kan ook zelf blijven voetballen. Bij de SV Roermond doen we specifieke trainingen. Verder doe ik dat niet, aangezien ik zelf ook voetbal en daar ook voor train. Mijn conditie is hierdoor meer dan voldoende.

Ik zou spelregel 14.2 willen aanpassen, zijnde de straffen bij een overtreding tijdens een strafschoep. Als de aanvaller en de doelman tegelijkertijd een overtreding maken en de bal gaat niet het doel in, wordt de overtreding van de doelman het zwaarst geteld en moet de strafschoep over worden genomen. Als de bal wel het doel in gaat telt de overtreding van de aanvaller het zwaarst en moet er een vrije trap worden toegekend aan de verdedigende partij. Ik vind dat de KNVB hier één lijn in moet trekken en dat in beide gevallen de strafschoep over moet worden genomen.

Ik volg het nationale en internationale voetbal via de TV, ik betrap me er regelmatig op dat ik dan ook veel op de scheidsrechter let. Het bekijken van voetbalwedstrijden op tv is voor mij sterk veranderd doordat ik zelf scheidsrechter ben geworden. Alles wordt door mij in de gaten gehouden: de lijnen die hij loopt, zijn beslissingen, enz. Zowel nationaal als internationaal ben ik enorm fan van Bjorn Kuipers. Als scheidsrechter is hij op het moment mijn grote voorbeeld.

KAJ JANSSEN

Toevoeging reactie: bovenstaande foto van Kaj werd geplaatst in dagblad De Limburger na de wedstrijd tussen Koningslust en Kessel in de 5^e klasse D.

De kop van het artikel in De Limburger luidde: TIENERSCHEIDS HOOGTEPUNT

Hallo, beste lezer, ik ben Kaj Janssen, 17 jaar oud.

Op het moment ben ik scheidsrechter in Groep H, en ben ik lid van VV Swalmen. Hier speel ik in de JO 19-1, en ben ik trainer van Swalmen JO 9-1. Beide teams spelen in de 1ste klasse.

Ik ben in 2011 begonnen als pupillenscheidsrechter, waar ik tot 2016 voor de club heb gefloten. In oktober/november 2015 heb ik de BOS-cursus gedaan en, en heb mezelf (op mijn 16de verjaardag) direct ingeschreven voor het traject als scheidsrechter van de KNVB. In 2014 floot ik het top-E-toernooi in Venlo bij FCV-Venlo.

Dit was tot nu toe misschien wel de mooiste gebeurtenis in mijn nog prille scheidsrechters carrière. Nu fluit ik al zo'n 2 jaar voor de KNVB, waar ik elke zondag met plezier op het veld sta. Mijn ambitie; zo hoog mogelijk scheidsrechter worden en misschien wel het betaald voetbal halen. Maar dat is nog ver weg ☺.

WILLEM PLOEGSTRA

Hallo, ik ben Willem Ploegstra. Ik woon in Born samen met mijn ouders Tjitte en Janke en mijn zus Gwen. Ik zit thans op het gymnasium op het Trevianum in Sittard. Ik voetbal al vanaf mijn vierde jaar bij Voetbalvereniging Born en speel thans in de JO17-2

Via mijn vader Tjitte, die al bijna twintig jaar KNVB-scheidsrechter is, ben ik eigenlijk automatisch in aanraking en zeer betrokken geraakt met het scheidsrechteren. Ik ben zelf bij mijn vereniging met het fluiten begonnen van 4x4 en een jaar later 7x7.

En sinds ik de cursus vereniging scheidsrechter volg, fluit ik ook wedstrijden voor elftallen. Mijn interesse is alsmat gegroeid mede door het plezier dat ik er mee heb en omdat elke wedstrijd weer anders is waardoor het niet saai wordt.

Ik ben momenteel bezig met de cursus Verenigings-scheidsrechter en tot nu toe is het erg leuk. John Janssen is een goede docent en Mia Triepels een goede begeleidster. Ik ga eerst wat ervaring opdoen als verenigings-scheidsrechter bij vv Born en als ik het dan nog steeds zo leuk vind dan is er een grote kans dat ik de SO3 cursus zal volgen.

Ik heb al meerdere heel leuke ervaringen opgedaan, een keer tijdens de week van de scheidsrechter een bedankje van het team dat ik floot gekregen met chocola en een bioscoopbon. Spelers zijn soms verbaasd en vragen vaak naar mijn leeftijd, maar uiteindelijk heeft het weinig effect op de wedstrijd. Een keer had ik een minder plezierige ervaring bij een 7x7 wedstrijd waarbij de spelers zowat elkaars enkels probeerden te breken door de vele slidings die ze maakten. Ik moest vaak affluiten. De wedstrijd werd er niet leuker op voor iedereen.

Ik doe regelmatig meetrainen bij de SV Roermond als school het toelaat en doe soms ook mee met de spelregelavonden na de training en ga soms mee met de spelregelwedstrijd om het team van SV Roermond aan te moedigen. Ik doe geen echt specifieke trainingen als scheidsrechter, naast de trainingen bij SV Roermond doe ik ook trainen met de JO17-2 van Born. En dat is wel genoeg.

Ik zou best een spelregel willen wijzigen, namelijk dat je bij de ingooi per se met twee voeten op de grond moet blijven staan. Dit heeft in mijn ogen weinig nut en is irritant voor de spelers omdat dit ervoor kan zorgen dat de snelheid uit het spel raakt als de scheids hiervoor moet affluiten. Dit wil ik veranderen. Je moet nog wel met twee handen uit de nek gooien maar je hoeft niet met beide voeten op de grond te staan.

Ik kijk vaak samen met mijn vader naar nationaal en internationaal voetbal. Als ik kijk, dan probeer ik naast het spel ook de scheidsrechter te volgen. Nationaal vind ik Ed Jansen de beste scheidsrechter, hij is een beetje mijn idool.

ROBIN SWART

Op de foto in het midden de laatste van het viertal: Robin Swart

Hallo, mijn naam is Robin Swart, ik woon in Herten, samen met mijn vader Rick en moeder Carmen, en zus Anouk.

Ik volg op dit moment bij Gilde de opleiding recreatie. Ik heb gevoetbald bij SHH. Ze vroegen me een paar jaar geleden toen ik nog voetbalde om in de jeugd te fluiten en dat wilde ik best graag. Ik heb eerst een half jaar bij de F en E gefloten en toen vroeg SHH of ik een cursus wou volgen.

Daar had ik wel oren naar. Sindsdien ben ik ook meer naar scheidsrechters op tv gaan kijken hoe ze op acties reageren en dingen aanpakken.

Ik heb eerst samen met Danny van Riet de cursus verenigingsscheidsrechter gevolgd. Het was wel een leerzame cursus omdat je goed begeleid werd en we hadden zeker een goede docent, Servé van Wersch. Ik heb veel van hem geleerd. Maar mijn begeleider Mart Triepels was bij heel veel wedstrijden. Van Mart heb ik heel veel geleerd. Hoe je over het veld moet lopen, wat er van je verwacht wordt en hoe je je moet gedragen.

Hierna ben ik de SOIII gaan doen. Deze heb ik gekregen van Henk Heuts. Je zag, dat dit veel serieuzer was en echt gericht op KNVB scheidsrechters. Je werd strenger beoordeeld en ze verwachten meer van je. Ik heb het gevoel dat ik dit heel goed kan en ik heel ver kan komen. De mensen om me heen die mij steunen, helpen mij enorm om mijn dromen na te leven.

Het is de leukste hobby die ik heb. Elke zondag sta ik weer met veel plezier op het veld om een wedstrijd te fluiten. Als mensen zien dat je zo jong bent dan vinden ze dat vaak aan het begin in de kantine nog een beetje apart en toch knap dat je dit al in je jonge jaren doet. Maar zodra je zelfverzekerd op het veld staat, dan ben je "de scheidsrechter". Ik heb nog nooit iets meegemaakt wat ik als vervelend ervaar. Ik denk dat ik mij daar goed voor afsluit en zelf mijn keuzes kan maken.

Ik ben lid van de SV Roermond. Hier word ik goed geholpen met al mijn vragen die ik heb. Ze kunnen me uitleggen hoe zij alle problemen die ik tegen kom zouden behandelen.

Ik zou graag zien dat het spel voetbal veel sneller gaat. Daarom zou ik willen dat als er een vrijetrap op eigen helft is dat ze zelf in mogen dribbelen. Zo krijg je niet steeds lange ballen die uiteindelijk in het niets uit komen. Ik vond Webb internationaal de beste scheidsrechter. Ik heb het gevoel dat ik bij een wedstrijd van Webb altijd een eerlijke wedstrijd zag en het blijft vaak gezellig en leuk.

Nationaal vind ik Gözübüyük de beste. Ik kijk altijd met plezier naar zijn wedstrijden. Ik vind het geweldig om scheidsrechter te zijn en ik doe het met alle plezier!

Een klein portret; zie de volgende pagina's

Op onderstaande foto's Jan Bogie en Thei Nijssen bij hun wedstrijden.

Let u eens op het aantal mensen dat staat te kijken.

Jan Bogie, geflankeerd
door Herman Teeuwen en Huub Claessen

Thei Nijssen in actie

BOGIE EN NIJSSEN, EEN KLEIN PORTRET

Ze zijn geen jubilaris bij dit jubileumfeest; wel zijn Jan Bogie en Thei Nijssen samen goed voor bijna een eeuw lidmaatschap van onze vereniging; en een voorbeeldig lidmaatschap.

Jan speelt tot zijn achttiende in de jeugd bij RIOS. Als hij wil stoppen met voetballen geeft zijn moeder hem op voor de scheidsrechterscursus. Jan moet toch blijven bewegen!

We kennen huize Korsten al uit andere verhalen; daar krijgt ook Jan zijn eerste lessen in spelregels. Vier maanden later is hij in het bezit van zijn diploma. Moeder is zo trots op hem dat ze Jan dezelfde dag naar de kleermaker stuurt om een kostuum te laten aanmeten.

Jan herinnert zich zijn eerste “echte” wedstrijd nog goed. Dat was bij Sint Joost, bijna een thuiswedstrijd. Hij kan dus met de fiets. Hij is lekker op tijd; anderhalf uur voor de wedstrijd staat Jan al aan de poort. In 1964 start hij in de laagste groep van de toenmalige Afdeling en bereikt in 1970 de grote KNVB. Uiteindelijk zal hij maar liefst 14 jaar arbitren in groep 1 op het hoogste amateurniveau.

Acht jaar na het begin van Jans loopbaan, we schrijven februari 1972, ontvangt Thei zijn scheidsrechters-diploma. Als een hernia een einde maakt aan zijn voetballoopbaan, weet een goede kennis, Harrie Derks, hem over te halen om de cursus te volgen.

Thei wordt, samen met 36 (!) anderen, geïnstalleerd tijdens een bijeenkomst in restaurant Schwienswei in Sittard. De voorzitter van de Afdeling Limburg van de KNVB houdt hierbij een toespraak waarin hij de start van een scheidsrechter vergelijkt met een kind dat voor het eerst “Mens erger je niet” speelt.

Gaat Jan de eerste jaren door weer en wind op de motor naar zijn wedstrijden, Thei doet het op een brommertje. Thei herinnert zich nog goed een winterse wedstrijd in Koningsbosch. Toen hij daar aankwam, vielen zijn vingers en tenen er bijna af. “Die eerste twintig minuten heb ik harder gerend dan ooit, alleen om een beetje warm te worden”.

In 1977 bereikt Thei zijn eerste doel: fluiten in groep 4 van de “grote KNVB”. Maar daarmee heeft hij zijn top nog niet bereikt.

Een van de hoogtepunten in beider carrière is in mei 1980. Dan krijgen Jan en Thei een uitnodiging om te vlaggen bij de wedstrijd om het kampioenschap van Nederland tussen Rohda (Raalte) en Xerxes (Rotterdam), die onder leiding staat van ene M.H.C. Kuijpers uit Heel.

Het Midden Limburgse trio bij het Nederlands amateurnkampioenschap.

Het vervoer naar Raalte kan geen probleem opleveren: Rohda laat hun weten over een eigen ophaaldienst te beschikken die het trio wel van het station NS of het busstation wil ophalen. Maar ophalen aan het station is niet nodig; Hay Keunen heeft net een nieuwe auto gekocht. In een dikke Mercedes komt het trio voorrijden in Raalte.

Prachtige plakboeken hebben beiden bijgehouden over hun succesvolle carrière. Voldoende voor minstens tien jubileumboeken; helaas kan dat niet.

Je moet er wel iets voor over hebben om de top te bereiken. Dat betekent o.a. bijhouden van je spelregelkennis. Beiden zijn hierin zeer actief en doen met succes mee aan de wedstrijden. In 1979 staat een artikel in de krant, met de mededeling dat een team met Thei (als winnaar in Roermond), Piet Berben, Ton Hillen, Herman Teeuwen en John Koolen zal deelnemen aan het Limburgs Kampioenschap.

Zoals u op de foto rechts ziet, gaat het er serieus aan toe in 1979.

Met de wekelijkse trainingen wordt de conditie prima op peil gehouden. Het "Diploma voor Lichamelijke Vaardigheid voor Scheidsrechters" van Jan en Thei is rijkelijk voorzien van stickertjes met de resultaten van de jaarlijkse conditietest. Als de achterkant vol is, gaan ze verder op de voorkant van het document.

Wat de conditietest betreft, is Jan koploper van de hele vereniging. Hij heeft maar liefst 41 keer de test met succes afgelegd, zowel de Coopertest als de shuttle-runtest.

En nooit met de hakken over de sloot!!

Als Jan de 47-jarige leeftijd bereikt, komt er gedwongen een einde aan het fluiten in de Hoofdklasse. Het fenomeen "zwevende lijst" heeft echter gelukkig zijn intrede gedaan. Dat betekent dat hij tot 50 jaar nog in de 1^e klas mag fluiten. Na zijn stoppen als actief scheidsrechter staat Jan nog jaren langs de lijn als rapporteur. Ook hier acteert Jan op hoog niveau.

Voor Thei is het (voorlopig) laatste optreden als scheidsrechter in 1991 bij de wedstrijd: VVV 03 - SVEB, een kampioenswedstrijd met 1500 toeschouwers. Dan is het even rustig op het arbitrale front. Op zijn diploma van de conditietest staat: Van 1992 tot 2001 geen test gelopen. In die periode bouwt hij een huis en is hij een tijdje leider van RKAVC.

Als de functie van vaste assistent wordt ingevoerd, pakt hij de draad weer op om nog een aantal jaren te vlaggen. In 2017 is hij nog op landelijk niveau actief als rapporteur voor assistenten.

Naast alle "verplichte nummertjes" hadden Thei en Jan volop tijd voor de aangename zijde van het fluiten. De bijeenkomsten van de vereniging werden, zeker in de tijd dat er nog niet zoveel te doen was voor de mensen, gezien als uitjes. Of het een dropping was, een kruisjasavond, een lezing van een scheidsrechter of toptrainer, ze waren er altijd bij.

Maar ook toen alles wat zakelijker werd, bleven ze trouwe bezoekers van de vergaderingen en clubavonden. Wat dat betreft, kan een vereniging zich geen betere leden wensen.

PIET KNOBEN EN GER PEETERS, 40 jaar lid

Maar liefst drie jubilarissen die veertig jaar lid zijn, dat is heel bijzonder. Het is nog meer bijzonder dat twee van hen bij dit jubileum nog als scheidsrechter actief zijn: Ger Peeters en Piet Knobén.

De carrières van Piet en Ger liepen in de voorbij 40 jaar heel vaak synchroon. Samen begonnen, samen op de overgangslĳst naar de KNVB, samen gepromoveerd naar de KNVB, samen in groep 2, en nadat de paden heel lange tijd uit elkaar liepen, de laatste twee jaar toch weer opnieuw synchroon, als je kijkt naar het zaalvoetbal, waar beiden samen actief zijn in groep 3.

Eigenlijk staan ze liever niet in de schijnwerper, maar soms moet het toch. Ger is de verteller van die twee; we laten hem aan het woord.

Ik werkte in het begin zeventiger jaren bij de Mertens bouwgroep in Weert. In die jaren werkte daar bij de zusteronderneming Mertens Houtindustrie ene Harrie Allers. Op de maandagen hing ik dan aan de lippen van Harrie, die al zijn spannende scheidsrechterservaringen in geuren en kleuren vertelde.

Midden zeventiger jaren was ik bestuurslid/ wedstrijdsecretaris/ penningmeester van Voetbalvereniging Thorn. In die periode lanceerde de KNVB het idee dat iedere amateurvereniging een zogenaamde B-scheidsrechter moest leveren, die ieder seizoen een 5-tal wedstrijden diende te fluiten, dit op straffe van een geldelijke boete. Zodoende hoopte de KNVB het toen al spelende scheidsrechters tekort op te lossen.

Ik werd in de bestuursvergadering van de VV Thorn democratisch aangewezen om dat maar voor de VV Thorn op te lossen, zodoende een boete voor de club te ontlopen, en dus B-scheidsrechter te worden. In die periode werd ik al snel gerapporteerd en door Tjeu Leenen enthousiast gemaakt om toch maar A-scheidsrechter te worden.

Overigens had ik in die periode mijn enige echt nare ervaring als scheidsrechter op het veld. Na de wedstrijd EMS 4 – Leeuwen 3 op 12 maart 1978, werd ik vanaf Kitskesberg over de gehele Bredeweg in Roermond, toeterend en bumper klevend achterna gezeten door ene Versteegen van Leeuwen. Vijf potige EMS spelers hadden mij voordien naar mijn auto begeleid.

In 1978 werd ik A-scheidsrechter en ook meteen lid van de COVS. In die periode vergden studie en bouw van de eigen woning in Ittervoort mega veel tijd. In december 1978 stuurde ik een uitvoerige brief naar Ton Hillen met excuus voor mijn voortdurende afwezigheid bij de bijeenkomsten van de COVS Roermond. In mijn eerste echte KNVB wedstrijden vanaf september 1978 werd ik begeleid door niemand minder dan Math Kuijpers, ook van Thorner komaf. Ik had enorm veel voordeel van diens intensieve begeleiding en hulp.

In het begin van de tachtiger was het echt veel fluiten. Op zaterdagmiddag de junioren, op zondag senioren, en daarnaast ook nog eens redelijk actief in het toen in opkomst zijnde zaalvoetbal. Dit laatste gebeurde onder commissielid Theo Bams. Talrijk waren de rapporten uit de zaal, en die werden even talrijk door Theo afgesloten met groeten aan je vrouw en op enig moment zelfs groeten aan de baby.

Goed in mijn geheugen ligt nog een heel moeilijke zaalwedstrijd in Heythuysen, samen met zaal-kanon Harrie Allers. Een wedstrijd in Horn als secretaris bij scheidsrechter Willie Snellen uit Tungalroy zal ik ook nooit vergeten. De wedstrijd eindigde in een massale vechtpartij, en Willie en ik sloten ons wijselijk langere tijd op in het kleedlokaal. Wedstrijdformulieren werden onder de deur door geschoven.

De carrières van Piet Knobén en mij liepen in tijd heel lang bijna synchroon. In die tijd bestond de scheidsrechters ladder nog uit 8 zelfs enige tijd uit 9 treden. Het duurde enige tijd om je succesvol op te werken naar groep 6 en vervolgens in aanmerking te komen voor promotie naar de grote KNVB. In het seizoen 1982/83 kwamen Piet en ik op de overgangslĳst. In dat seizoen werden we gerapporteerd door de drie commissieleden regio 2, zijnde Ton Benneheij, Tjeu Leenen en Wiel Moonen. Ik floot in dat seizoen de beide wedstrijden tussen St. Odilienberg en Vesta Melick, kanjers van derbys, veel publiek, aanstellingen waar je als scheidsrechter zo trots als een pauw op was.

Op 4 juni 1983 viel bij Piet en mij de brief in de bus, met een "van harte proficiat met uw promotie van de KNVB afdeling Limburg naar de grote KNVB. Wij hopen, dat u zich in het walhalla van de KNVB goed thuis zult voelen". Op 10 juni 1983 vond in het sportcentrum te Sittard de officiële intrede plaats. Wij kwamen in groep 5 terecht, waar je voornamelijk reserve teams floot en enkele 4^e klassers. Op het einde van het seizoen 1989/1990 bereikte ik groep 2. In die groep floot ik al enkele malen bekerwedstrijden van hoofdklassers als Wilhelmina'08, en Panningen, maar ook meerdere competitiewedstrijden van eerste klassers, zoals SVN, Heer, RKVCL, Volharding en Waubach. Op het einde van het seizoen 1989/1990 miste ik op een haar na, promotie naar groep 1. Angelo Boonman uit Brunssum was net iets hoger in de beoordelingen. Piet zat inmiddels ook al in groep 2.

In 1991 waren er bij mij grote gezinszorgen. Ik floot begin september 1991 de oefenwedstrijd Swift-Roggel aan de Maashaven. Op de terug weg in de auto besloot ik met onmiddellijke ingang te stoppen. Nog diezelfde avond stuurde ik een brief naar Jef Crijns met die mededeling. Ik bleef de jaren daarna wel met mate oefenwedstrijden fluiten, en zoveel mogelijk de trainingen volgen.

De hele tweede helft van de negentiger jaren waren heftig door ernstige gezondheidsproblemen van mijn ouders. Na het overlijden van mijn moeder eind 2002, besloot ik in 2003 het fluiten weer op te pakken. Achteraf beziend ben ik blij en trots, dat ik al die 12 jaar, dus van 1991 tot 2003 mijn prioriteiten bij mijn gezin en mijn ouders heb gelegd.

In die gehele periode ben ik met veel plezier als freelancer actief gebleven voor ons clubblad Op de Stip. In 1985 stond ik samen met Marcel van der Linden aan de wieg van ons clubblad. Ik lees nog eens graag mijn bijdrages zoals in 2000 over onze trainingen, te beginnen in Horn en de Beegderheide onder leiding van Harrie Derks. Het was een verhaal dat ik zogezegd schreef, liggend op de bank met franse kaas en chileense wijn bij de hand. Ook mijn verhaal over HOOG WATER bij Paarlo op weg naar de oefenwedstrijd Vesta- RKSVD Neer was wel leuk, en waar gebeurd.

● In de competitiewedstrijd tussen Spcl. Leeuwen en Heythuysen keurde scheidsrechter G. Peeters een 'zeker' doelpunt van Leeuwen-speler Wil Mertens af. Mertens leek een solo doeltreffend af te sluiten, toen een Heythuysen-supporter de bal, bij een 3-1 voorsprong van de thuisclub, uit het verlaten doel trapte. Scheidsrechter Peeters kon niet anders dan de wedstrijd met een scheidsrechtersbal hervatten.

Ik ben meen ik een- of tweemaal spelregelkampioen mogen worden. Het belang van spelregelkennis wordt weleens onderschat.

Maar kijk eens naar het knipsel: een toeschouwer die een zeker lijkend doelpunt voorkomt.

Of een vechtpartij tussen twee spelers tijdens de warming up in Venray.

Ik besloot beide spelers het meespelen te ontzeggen, maar dagblad De Gelderlander hing enkele dagen later toch aan de telefoon met enkele kritische vragen hierover.

Kon dat spelregel technisch wel? Dat knipsel is helaas zoek.

Bij mijn herstart in 2003 bestond de scheidsrechtersladder nog maar uit 5 treden, dus ik mocht starten in groep 5. Binnen 2 jaar floot ik weer in groep 3 met meerdere derde klassers in het pakket. In maart 2007 in een wedstrijd bij Olympia Boxmeer kreeg ik een ernstige blessure. Einde seizoen. Ook de seizoenen daarna waren een aaneenschakeling van blessure sores. Op 5 april 2009 moest ik tijdens de warming up in Doenrade de wedstrijd zelfs staken voor die dus begonnen was.

Uiteindelijk heb ik eind 2010 een punt achter het fluiten op het veld moeten zetten. Na een aantal jaren in de luwte, zeg maar stilte, heb ik de laatste jaren, inmiddels pensionada zijnde, toch weer de draad op een tweetal terreinen opgepakt. Hugo Gubbels van Amicitia zaalvoetbal, vroeg mij geregeld om Amicitia 3 en 4 te fluiten, en na enige tijd beviel dat zo, dat ik op de BOS cursus zaalvoetbal terecht kwam. Inmiddels fluit ik alweer ruim 2 jaar in de zaal.

Daarnaast heb ik op verzoek van Mia de cursus begeleiding scheidsrechters veldvoetbal gevolgd. De laatste twee seizoenen ben ik vooral actief bij de begeleiding van vooral jonge scheidsrechters die de SO3 cursus volgen. Dit kost heel veel tijd maar geeft heel veel voldoening als je mag constateren, dat je begeleiding bijdraagt aan een snellere ontwikkeling van de jonge scheidsrechters.

Plezier is met afstand mijn belangrijkste criterium, als het erom gaat hoelang deze activiteiten voort te zetten.

Tot zover Ger aan het woord.

Links:

Ook bij een oefenwedstrijd wordt steeds de juiste positie ingenomen bij spelhervattingen.

(Wessem, 1983)

Terwijl Ger ingaande 1991 langdurig stopte als scheidsrechter, ging Piet gestaag door en heeft inmiddels al 40 actieve jaren op zijn staat van dienst staan. Niet alleen op het veld, maar ook in de zaal. Op de "onderscheidingsavond 2016" werd Piet onderscheiden als "scheidsrechter van verdienste", omdat hij al meer dan 30 jaar actief is als scheidsrechter zaal van de KNVB district Zuid.

Scheidsrechter van verdienste in 2016

Piet is ook zeer goed spelregelkenner. In 1995 mocht hij de wisselbeker spelregels zaal definitief in bezit houden, na drie eerste plaatsen na elkaar. Ook bij de spelregels veldvoetbal was hij meerdere malen succesvol, zoals in 1996, toen hij Herman Teeuwen in de barrage te slim af was.

Piet weet ook zijn passie als scheidsrechter heel goed over te dragen op anderen. Het feit dat Jan Aben en Peter de Vries actief scheidsrechter zijn geworden, mag voor een heel groot gedeelte op het conto van Piet worden geschreven.

Naast het voetbal heeft Piet nog een andere passie, en dat is de hengelsport. Piet is al sedert mensenheugenis bestuurslid van hengelsportvereniging St. Petrus in Linne.

Verder is Piet lid van de commissie water- en visstandbeheer en uiteraard ook zeer actief voor de plaatselijke voetbalclub Linne. In De Limburger van 23-4-2011 lazen wij een artikel, waarbij melding werd gemaakt van de vangst van een spiegelkarper van minstens een meter lang, liefst 26 kilo zwaar. Een heel bijzondere vangst, en daar is geen visserslatijn bij, aldus bestuurslid Knobens.

In 1999 werd Piet benoemd tot lid in de Orde van Oranje. Deze Koninklijke onderscheiding viel hem ten deel voor toen al 27 jaar bestuurslidmaatschap en 4 jaar lang voorzitterschap van St. Petrus hengelsportvereniging en zijn toen al meer dan 20 jaar actief zijn als scheidsrechter op het veld en in de zaal.

In datzelfde jaar werd ook Ton Hillen deze Koninklijke Onderscheiding opgespeld.

In 1999 viel Piet Knobens nog een grote eer te beurt. Hij werd gekozen tot scheidsrechter van de maand maart. Een zeer eervolle onderscheiding omdat Piet door de clubs zelf werd gekozen als beste. Wij citeren Piet uit de krant: "Ik ben 53 jaar (in 1999) en mag doorgaan tot mijn zestigste, eigenlijk jammer, dat ik zo laat begonnen ben. Mijn mooiste herinneringen beleefde ik aan het fluiten van het Nederlands kampioenschap damesveldvoetbal".

We zijn inmiddels bijna 19 jaar verder, Piet is al lang de zestig, wat heet, bijna de zeventig gepasseerd, en is nog steeds gepassioneerd scheidsrechter. Hij een van de trouwste bezoekers van de wekelijkse trainingsavond.

Vol verve verzorgt hij ook de aanstellingen voor oefenwedstrijden in de zaal, en mini toernooien veld.

Tot zover een maar heel kleine bijdrage binnen dit artikel aan een bijzondere man Piet Knobens, een man met een grote status, en een man, die nog lang niet is uitgefloten.

HET LAATSTE WOORD IS AAN DE VOORZITTER

Beste leden en sportvrienden

De viering van een 90 jarig bestaan is een bijzonder feest in deze tijd. Daar hebben de drie oprichters Piet Straus, Sefke van Hove en Karel Sevenich nooit bij stilgestaan op 28 november 1927.

De vereniging is opgericht om de band tussen de scheidsrechters van Roermond en omstreken op een hoger niveau te brengen.

Hierbij valt te denken aan het organiseren van activiteiten om spelregelkennis en spreekvaardigheden op een hoger niveau te tillen.

In het jaar 1977, bij het 50 jarig bestaan, stond de teller op 84 leden en in het jaar 1980 meldde zich het honderdste lid aan. Laat dit ook toevallig de huidige voorzitter zijn. Mijn lidmaatschap duurde maar vier jaar. Wegens werkzaamheden moest ik verhuizen naar Zuid Limburg, maar in mijn hart bleef ik de vereniging altijd volgen.

In het jaar 2013 verhuisde ik terug naar Midden Limburg in de omgeving van mijn geboorteplaats en meldde mij weer aan bij de COVS Roermond en omstreken. Het aantal leden was behoorlijk lager dan wat ik oorspronkelijk was gewend.

Het was wennen. Op de training waren vier a vijf mensen aanwezig en tijdens spelregel-avonden op de laatste donderdag van de maand iets meer.

Toen de vereniging mij vroeg als voorzitter heb ik geen moment na hoeven te denken. Ik vond dat ik iets terug moest doen. Tijdens het gesprek kwam de vergrijzing naar voren wat als eerste aangepakt moest worden. Achteraf gezien hadden we de wind mee, want tijdens een tweetal cursussen meldden zich vijf jonkies aan. Op de trainingsavonden zijn we nu weer met 10 personen.

We kunnen nu op een prachtige manier ons 90 jarig bestaan gaan vieren, alle ogen richten op de toekomst en ervoor waken dat het een goede vriendenclub blijft .

Peter Berben, Voorzitter COVS Roermond en omstreken.

LIMBURGS VOLKSLIED

(Op speciaal verzoek van onze voorzitter,
die oude tradities in ere houdt)

Waar in 't bronsgroen eikenhout,
't nachtegaaltje zingt.
Over 't malse korenveld,
't lied des leeuweriks klinkt.
Waar de hoorn des herders schalt,
langs der beekjes boord.
Daar is mijn vaderland, Limburgs dierbaar oord!
Daar is mijn vaderland, Limburgs dierbaar oord!

Waar de brede stroom der Maas,
statig zeewaarts vloeit.
Weelderig sappig veldgewas,
kostelijk groeit en bloeit.
Bloemengaard en beemd en bos,
overheerlijk gloort.
Daar is mijn vaderland, Limburgs dierbaar oord!
Daar is mijn vaderland, Limburgs dierbaar oord!

Tijdens het jubileumfeest in 2007 ontvingen alle leden een trui met logo.
Op de foto getoond door Huub Boots.

Een jubileumgids is er om te lezen.
Wij wensen u veel leesplezier !

Centrum DonBosco

Dit moderne zalencentrum is een trefpunt voor het verenigingsleven en een locatie voor zakelijke ontmoetingen.

De grote zaal heeft een ruim podium voor theateruitvoeringen en concerten. Deze zaal beschikt over een uitstekende akoestiek. Het zalencentrum biedt ruimte voor 1.200 bezoekers.

Gratis parkeren voor de deur.

In de professionele keuken worden lunches en buffetten verzorgd voor groepen tot 500 gasten.

+31 (0)475 57 17 11
Mgr. Savelbergweg 100, 6097 AE Heel
info@ccdombosco.nl | www.ccdombosco.nl

Wij danken iedereen die heeft meegewerkt aan het tot stand komen van dit jubileumboek:

- de adverteerders,
- de stille sponsors
- de hoofdpersonen
- de gastschrijvers
- en iedereen die materiaal ter beschikking heeft gesteld

Je haalt het bij Hansen

Vestraat 6
6067 AS Linne

“Rode kaart op het veld of daarbuiten?”

Geen paniek, wij lossen het op!”

Hameleers & Heemskerk Advocaten

A: [Kapellerlaan 15, 6041 JB Roermond](#)

T: +31 (0)475 77 00 88

F: +31 (0)475 77 00 88